

POLITISKOS ŽINIOS.

REVOLIUCIJA MASKOLIOJ.

Apie prietikus Maskolijoje ir apie dūmos ateina vien prietais-
tų žinios; iš tų prietais-
tų žinių negalima žinoti,
ar netolimo ateityje gali Masko-
lijoje atsitikti.

Sulyg vienų žinių: demokratų
sūriai pasiekė dūmą sutverti
rinkimą randa daugumą iš de-
mokratų, lenkų ir mahometonų.
Bet demokratų, sutvertimui tokios
dūmos tūpę išsiskirti svar-
bius savo interesus — privertimo
žemės ir visuotinio balsav-
imo, kadangi tiems mieriams ne-
pritaria dešimties kairieji, Londono
kongrese atmetę tarybas su
demokratais, atsiskėdė kame nors
su jais eiti iš vieno, kadangi dabar
vienatintis demokratų mieris —
palaidoti vien dūmą, saugoti ją
nuo išvaikymo, nors ji ir nieko
gero negalėtų nuveikti. Atsiek-
tū tokio mierio demokratams li-
ko vien tirtiesi su dešimties
partijoms, kurios vienok ne pri-
taria svarbiausiems demokratų mie-
riams, dėl kurių žmonės ir rinko
demokratų dūmos atstovais —
taigi dėl įvesto jų programai tu-
rėtinio žemės atėmimo nuo tu-
rinčių jos per daug: caro, rando,
vieno lenkų ir nuo privatių sa-
vinių turinčių žemės daugiau,
nėgi gali apdirbti.

Jeigu ištikro panašus sutarimas
demokratų padarytas su dešimties
partijoms, tai reikia manyti,
kad dėl to sutarimo, jeigu jie ir
įgytų didesnę randa užsitikėjimą,
kuris dabar demokratams neuži-
tū, nužudys jie visai žmonių už-
sitikėjimą, o be tokio užsitikėjimo
ir randa ne galės patarnauti: jie
ne įstengs nei trumpam laikui nu-
mūninti kraštą, nei įstengs nei ji
įstūmti į normalias vėžes. Ilge-
tū dar veidmainiavimas,
guzinėjimas su randa gali
sukurti visuotiną neuzga-
dintų žmonių sukilimą, iš ko ne-
caras, ne jo tarnai ne sulauktų nė
jokios naudos. Todėl reikėtų ma-
nyti, kad randas, neturėdamas nė
jokios naudos, ne neartintų save
nė jokiais sutarimais su partija
neturint, žandaciai įtekę tarp
neturint. Juk randas ištikro bijo-
si ne kelių šimtų ne turinčių nė
jokios spėkos dūmos atstovų, bet
vien už dūmos stovinčių milijonų
žmonių, rinkusių tuos dūmos at-
stovus. Randas susaukė antroje
dūmą ne dėl to, kad jos atstovai
išrodintų nedorus valdininkų pa-
sielgimus, bet todėl, kad su du-
mos pagelba, neturintiesiems didelės
vertės nusilenkimais tikėjosi žmo-
nų nuraminti. Žmonių vien, bet
ne dūmos bijosi caras ir jo tarnai
ypač artėdavo jo stovinti, tarp
toliau nuo jo stovinčių, net tarp
karūmenės oficerų, yra jau ne
mažai pritariančių žmonių.

Kad randa reikią žmonių bijo-
tiesi, kad jiems nusibodo jau
lankti ramiai geresnių laikų, rodo
tai ir paskutinių žinių talpinamos
nuorodos laikraščiuose; maskoli-
kieji laikraščiai, nors cenzūra ir
panaikinta, ne gali visko atvira-
rašyti, kadangi juos konfiskuoja
valdžia.

Londono laikraštis "Telegraph",
10 d. berželio, patalpino gautą iš
Maskolijos telegramą, iš kurios
matyti, kad Maskolijoje vėl daug
neramiamu būdu buvo pirma; vidu-
riniai prietikai genda. Laikraš-
čio korespondentas sako: užmu-
stos atsistkita kas dieną; plėsi-
mai yra paprastas užsiėmimas
daugelio žmonių; padėginiai yra
daugiau neužgandinimo. Pe-
ritė sanvaitė užmušta 80 ypatų,
o sužista 78. Kaip kokiųse gu-
bernijoje yra reguliariški terori-
stų pulkai, jie užsiima plėšimais
ir užmušimais. Užmušinėji-
mai sušios amatu, užsiėmimu
daugelio žmonių.

Dūma ne gali to išnaikyti ir,
turbūt, neįstengs sanlygas vieš-
patystę pagerinti. Iš paskutinių
žinių galima manyti, kad dūmą
tikro kas ten pagedo, kad paska-
las paleistas apie susitarimą de-
mokratų su konservatyvais ne iš-
rogo pagautas, kadangi visus svar-
bius žmonių nauda pakeltus

užmanymus ten dabar greitai ir
tai didelių balsų daugumu pašar-
voja. Štai dūmos susirinkime 10
dieną berželio 260 balsų prieš 165
pasisekė pašarvoti sumanymą at-
leidimo politikiems prasižengė-
liams tokiu būdu, kad tas suma-
nymas likos perduotas speciali-
škai komisijai, kuri turi jo vertę
iširti. Sumanymai gi komisijai
perduoti joje buvo arba su visu
pašarvoti, arba ilgam laikui su-
laikyti.

Dūma, kurioje šarvojami visi
svarbiausi žmonių nauda suma-
nymai, negali krašto nuraminti;
žmonės gali be tokios dūmos ap-
sieiti, ji kaštuoja kelis milijonus
rublių kas metai, o nieko gero
kraštui suteikti negali. Jeigu du-
ma mano vien pildyti rando rei-
kalavimus, tai dūma nereikalinga.
Juk randas gali pildyti tą ką užsi-
mano ir be dūmos; jis juk ir pir-
ma, kada dūma jo pasielgimus
peikė, elgėsi taip kaip norėjo, du-
mos geismų nepaisė. Turėdamas
gi sau pritariančių, susidedančių
kadidėsnių dalį iš sau pritariančių
atstovų dar mažiau paisy; žmo-
nių reikalai kaip pirma randa ir
carui ne rupejo, dar mažiau rupe-
tūrit pritariančių dūmą, kadangi
ant tokios dūmos galės suversti
atsakymą ir už kvailiausius rando
padavėjimus.

Pereitą sanvaitę Paryžiaus laik-
raščiai pagarsino žinia, buk Ma-
skolijos ministerių pirmininkas
Stolypin padavė carui savo rez-
naciją, taigi jis nori pasitraukti
nuo vietos. Nežinia tik, ar caras
jo rezignaciją priėmė. Bet Stolyp-
in iki šiol pildė ministerių pir-
mininko pareigas. Reikia todėl ma-
nyti, kad caras arba jo rezignaci-
jos nepriėmė, arba kad Stolypin
carui nieko panašaus nepadavė.
Bet pasitraukus nuo vietos Stolyp-
inui ir dūma negalėtų užsilaikyti,
kadangi dūma ankštai surišta
su Stolypinu.

10 d. berželio, kaip pagarsino
maskoliskieji laikraščiai, vienma-
nė Peterburgo priemiestyje pavoj-
ingai pasisovė revoliucionierius
Černov. Jis buvo nužudytas, bu-
k randas, neturėdamas nė
jokios naudos, ne neartintų save
nė jokiais sutarimais su partija
neturint, žandaciai įtekę tarp
neturint. Juk randas ištikro bijo-
si ne kelių šimtų ne turinčių nė
jokios spėkos dūmos atstovų, bet
vien už dūmos stovinčių milijonų
žmonių, rinkusių tuos dūmos at-
stovus. Randas susaukė antroje
dūmą ne dėl to, kad jos atstovai
išrodintų nedorus valdininkų pa-
sielgimus, bet todėl, kad su du-
mos pagelba, neturintiesiems didelės
vertės nusilenkimais tikėjosi žmo-
nų nuraminti. Žmonių vien, bet
ne dūmos bijosi caras ir jo tarnai
ypač artėdavo jo stovinti, tarp
toliau nuo jo stovinčių, net tarp
karūmenės oficerų, yra jau ne
mažai pritariančių žmonių.

Kad randa reikią žmonių bijo-
tiesi, kad jiems nusibodo jau
lankti ramiai geresnių laikų, rodo
tai ir paskutinių žinių talpinamos
nuorodos laikraščiuose; maskoli-
kieji laikraščiai, nors cenzūra ir
panaikinta, ne gali visko atvira-
rašyti, kadangi juos konfiskuoja
valdžia.

Londono laikraštis "Telegraph",
10 d. berželio, patalpino gautą iš
Maskolijos telegramą, iš kurios
matyti, kad Maskolijoje vėl daug
neramiamu būdu buvo pirma; vidu-
riniai prietikai genda. Laikraš-
čio korespondentas sako: užmu-
stos atsistkita kas dieną; plėsi-
mai yra paprastas užsiėmimas
daugelio žmonių; padėginiai yra
daugiau neužgandinimo. Pe-
ritė sanvaitė užmušta 80 ypatų,
o sužista 78. Kaip kokiųse gu-
bernijoje yra reguliariški terori-
stų pulkai, jie užsiima plėšimais
ir užmušimais. Užmušinėji-
mai sušios amatu, užsiėmimu
daugelio žmonių.

Dūma ne gali to išnaikyti ir,
turbūt, neįstengs sanlygas vieš-
patystę pagerinti. Iš paskutinių
žinių galima manyti, kad dūmą
tikro kas ten pagedo, kad paska-
las paleistas apie susitarimą de-
mokratų su konservatyvais ne iš-
rogo pagautas, kadangi visus svar-
bius žmonių nauda pakeltus

Karė ateityje už valdymą ant
Didžiojo Oceano tarp Amerikos
ir Japonijos turės užginti; da-
bar, nustumusi Maskoliją, Japoni-
ja turi svarbiausiu priešu Ameri-
ką. Klausimas tik ar dabar lai-
kas karę pradėti? Ar Japonija at-
sigriebs po paskutiniui karui su
Maskolija, ar jos kareiviškos pa-
tiesios atsakančiai sudrūtintos ir
suorganizuotos? Nė Amerikoje
nieks ne abejoja, kad Japonijos
reguliariškoji armija daug skait-
lingesni ir gal geresnė už Ame-
rikos samdytuosius kareivius, bet
ne visada skaitlingesnėji armija
mušiove pergalė. Antai ir Ma-
skolija daugiau negu Japonija lai-
kė po ginklu kareivius, bet jų tik
dalį galėjo vienšėniu geležinkelio
nusiųsti ant mušio lauko; jeigu
karė būtų tikroji Maskolijoje veda-
ma, Japonija, be abejonės, ją bu-
tų pralošusi.

Jeigu vienok Japonija būtų pra-
dėjusi karę, kada Sibiro gele-
žinkelis nebuvo pabaigtas, būtų ją
laimėjusi su daug mažesniais ka-
ladesnė dalį iš sau pritariančių
atstovų dar mažiau paisy; žmo-
nių reikalai kaip pirma randa ir
carui ne rupejo, dar mažiau rupe-
tūrit pritariančių dūmą, kadangi
ant tokios dūmos galės suversti
atsakymą ir už kvailiausius rando
padavėjimus.

Pereitą sanvaitę Paryžiaus laik-
raščiai pagarsino žinia, buk Ma-
skolijos ministerių pirmininkas
Stolypin padavė carui savo rez-
naciją, taigi jis nori pasitraukti
nuo vietos. Nežinia tik, ar caras
jo rezignaciją priėmė. Bet Stolyp-
in iki šiol pildė ministerių pir-
mininko pareigas. Reikia todėl ma-
nyti, kad caras arba jo rezignaci-
jos nepriėmė, arba kad Stolypin
carui nieko panašaus nepadavė.
Bet pasitraukus nuo vietos Stolyp-
inui ir dūma negalėtų užsilaikyti,
kadangi dūma ankštai surišta
su Stolypinu.

10 d. berželio, kaip pagarsino
maskoliskieji laikraščiai, vienma-
nė Peterburgo priemiestyje pavoj-
ingai pasisovė revoliucionierius
Černov. Jis buvo nužudytas, bu-
k randas, neturėdamas nė
jokios naudos, ne neartintų save
nė jokiais sutarimais su partija
neturint, žandaciai įtekę tarp
neturint. Juk randas ištikro bijo-
si ne kelių šimtų ne turinčių nė
jokios spėkos dūmos atstovų, bet
vien už dūmos stovinčių milijonų
žmonių, rinkusių tuos dūmos at-
stovus. Randas susaukė antroje
dūmą ne dėl to, kad jos atstovai
išrodintų nedorus valdininkų pa-
sielgimus, bet todėl, kad su du-
mos pagelba, neturintiesiems didelės
vertės nusilenkimais tikėjosi žmo-
nų nuraminti. Žmonių vien, bet
ne dūmos bijosi caras ir jo tarnai
ypač artėdavo jo stovinti, tarp
toliau nuo jo stovinčių, net tarp
karūmenės oficerų, yra jau ne
mažai pritariančių žmonių.

Kad randa reikią žmonių bijo-
tiesi, kad jiems nusibodo jau
lankti ramiai geresnių laikų, rodo
tai ir paskutinių žinių talpinamos
nuorodos laikraščiuose; maskoli-
kieji laikraščiai, nors cenzūra ir
panaikinta, ne gali visko atvira-
rašyti, kadangi juos konfiskuoja
valdžia.

Londono laikraštis "Telegraph",
10 d. berželio, patalpino gautą iš
Maskolijos telegramą, iš kurios
matyti, kad Maskolijoje vėl daug
neramiamu būdu buvo pirma; vidu-
riniai prietikai genda. Laikraš-
čio korespondentas sako: užmu-
stos atsistkita kas dieną; plėsi-
mai yra paprastas užsiėmimas
daugelio žmonių; padėginiai yra
daugiau neužgandinimo. Pe-
ritė sanvaitė užmušta 80 ypatų,
o sužista 78. Kaip kokiųse gu-
bernijoje yra reguliariški terori-
stų pulkai, jie užsiima plėšimais
ir užmušimais. Užmušinėji-
mai sušios amatu, užsiėmimu
daugelio žmonių.

Dūma ne gali to išnaikyti ir,
turbūt, neįstengs sanlygas vieš-
patystę pagerinti. Iš paskutinių
žinių galima manyti, kad dūmą
tikro kas ten pagedo, kad paska-
las paleistas apie susitarimą de-
mokratų su konservatyvais ne iš-
rogo pagautas, kadangi visus svar-
bius žmonių nauda pakeltus

užmanymus ten dabar greitai ir
tai didelių balsų daugumu pašar-
voja. Štai dūmos susirinkime 10
dieną berželio 260 balsų prieš 165
pasisekė pašarvoti sumanymą at-
leidimo politikiems prasižengė-
liams tokiu būdu, kad tas suma-
nymas likos perduotas speciali-
škai komisijai, kuri turi jo vertę
iširti. Sumanymai gi komisijai
perduoti joje buvo arba su visu
pašarvoti, arba ilgam laikui su-
laikyti.

Lietuvių Savitarpinės Pašalpos"
"Žiburėlis", Vilniaus Aušra". Rei-
kia pasakyti, kad dalis minėtų
draugių sąnarių suskłada iš pro-
vincijoje gyvenančių žmonių —
dalis iš vietinių, bet visų draugių
valdybos turi savo būveinę Vil-
niuje.

Toksai draugių augimas ir lie-
tuviško gaivalo ir jas besipiet-
mas parodo šioji - tokį politiki-
visuomenišką atgyjančios tautos
sąnarių supratimą. Neturint tvir-
tai suorganizuotų partijų, arba ir
turint jas, bet joms silpnoms be-
nėsim, noroms-noroms visuome-
nė jungiasi prie draugių, kurios,
nors sulyg savo užduoties ir ne-
privalo būti partijų, tačiau
tikomis esti. Pavzdin galime
paimti dvi draugijas: "Vilniaus
Kanklės" ir "Vilniaus Lietuvių sa-
vitarpinės pašalpos" draugiją. Cia,
nors to partijinio darbo aiškiai
nematyti ir nors jis sistematikai
nėra vedamas, tačiau jis apsi-
skia iš tų draugių sąnarių sąsta-
tos. Taip, "Vilniaus Kanklės",
dramos - muzikos ir dainos drau-
gijoje, susispietęs demokratiškai -
progresyvinis gaivalas, neiški-
rant jokių partijų. Prie "Vilniaus
Liet. Savit. Pašalp." — susirinko
taip-pat progresyvinis gaivalas iš
politikių atžvilgio, bet iš tautiško
atžvilgio — taip čia vadinami
"savininkai". Ir ant tautiško mo-
patimo, kuris yra visai supran-
tamas ir visokiomis priemonėmis
gyvenimui įvykdomas, kyla nema-
lūnų kartais susirėmimai. Rei-
kia čia paaiskinti, kad prie "Vil-
niaus Kanklės" susispietę yra dides-
nės mūsū inteligentijos dalis, o prie
"Sav. Paš." draug. yra gana dik-
čiai pusinteligenti, kurie tai ir ar-
do ir klūdo, patį mažai dirbdami,
kitiems dirbti norintiems,
darbą trukdo. Tokie daugiau -
menkiau yra, taip vadinami "sa-
vitarpiečiai" prietikai su "kankle-
čiais". Nors pastaroju laikui dik-
čiai buvo nemaloni atsitikimų,
tačiau galima pasidžiaugti, kad
ateityje tie nesutinkimai ir barnis
išnyks ir tarp lietuvių įsigyvs,
taip reikalinga visuomeniškame
darbe, sutartis ir harmonija.

Dabar pakalbėsiu apie "Vil-
niaus Kanklės". Jis kurė 10
dieną lapkričio, 1905 metais. Už-
duotis ir tikslas minėtas draugi-
jos: būti pradžia, pamatu ilga-
niui įsikuriant lietuvių teatrą
Vilniuje. Matant ir regint tokį
svarų ir didį draugijos uždavinį,
reikia paklausti tos draugijos su-
manytojų: ar yra ir ar galima
bet netolimo ateityje tikėtis
jeigu, kurios, iš draugijos vieną
kartą į mėnesį rengia teatro
galėtų sutverti lietuvių dramų
ir muzikos panteoną? Be abe-
jos toksai klausimas, draugiją betai-
sant, turėjo kilti ir turėjo būti
svarstomas. Ant laimės, jau tuo-
met nereikėjo didelio galvaskėdimo
ir smegenų džiovinimo, nes Vil-
niaus pažinijo Miką Petrauskį,
dar esantį Peterburgo konservati-
vijos mokinį. Jis, tai galima sa-
kyti, ir buvo ta įjėga, iš kurios
lietuvių muzika ir daina daugelio
ateityje tikėjosi ir, ačiū likimui,
besitikėdama, neapsivėlė. Ilga-
niui, tuo tarpu beturint tik M. Pe-
trauskį. J. Naujalis, pasirodė, kad
jau ne tokie mėbeduoliai esame
muzikoje ir dainoje. Štai netikė-
tai atsiranda K. Čiurlinas, tapy-
tojas - dailininkas ir muzikas, J.
Falatt-Kelpša. Taigi, iš mu-
zikos atžvilgio, muzikos draugija
pilnai, kupinai aprūpinta. Lieka
atviras dar lietuvių dramų klaui-
symas. Bet ir čia, iš pradžių kaip
ir kitos tautos, naudodamiesi sve-
timais veikalais, ilgainiui prieina-
me prie originalinių dalykų. Ir
pasirodo, kad mūsų mintis, mūsų
dvasios vaisiai auga ir auga ir
turtina tautą, tik reikia, kad gy-
vas ant popieros žodis dar gyves-
niu taptų nuo scenos iš artisto
lūpų.

Jeigu ir medžiagos netruksta
... Kogi gali dabar mums trukti
... Pinigų, pinigų ir ... pi-
nigų! Pisanro meto "Vilniaus
Kanklės" gyvavimas ir veikimas
parodė, kad nevezindint ir publi-
koms lankymąsi lietuvių vakarus,
neveizindint ir besistengimą kuopigia-

šia apsieiti — vakarai duodavo
labai mažą pelną, kartais nuosto-
lius. Bet atminus, kad tokia
draugija turi užlaikyti būtą ir ne-
mažą būtą, bet didoką, kur galė-
tų choras ir 60 - 80 žmonių leng-
vai sutilpti ir daryti repeticijas,
reikia kambario artistams — vai-
dintojams, daryti repeticijas; rei-
kia kambario draugijos kanceliari-
jai ir butaforijai sukrauti, reikia
užlaikyti chorvedis ir sargas ...
atsiminus tuos visus draugijos
reikalus, nieko stebėtino nėra,
jeigu draugija ir metus suvartoja
trįs tukstančius rublių, pati už-
dirbdama pustrėio — o penkis
simtus reikia skolinti. Taip da-
giau-menkiaus išrodo piniginis
draugijos stovis. Sąnarių draugi-
ja turi apie du šimtus, bet prie to-
kio menko sąnario mokesnio (1
rublis), iš jų ne daug pelno. Tie-
sa, dar lieka aukos, bet ir jų ne
daug. O juk draugiją su tokiais
placiais ir rimtais tikslais reikė-
tų palaikyti ir stengtis, kad ji ne-
nupultų, bet kad nuolatos augtų
ir augdama, nestų naudą tautai
ir jos kulturali.

Prie "Vilniaus Kanklės" yra į-
steigti du fondai: "teatriniškiems
ir muzikališkiems veikams lei-
sti" ir "Vilniaus Kanklės skrajo-
jančiai artistų trupai". Kaip pir-
mas, taip ir antras fondas turi ne
mažą vertę mūsų gyvenime. Taip
maža turint scenai tinkančių vei-
kalų, reikėjo kam-nors pasiprin-
ti, kad tokie veikalai greičiau at-
sirasų ir būtų atspaudinti. Tą
darbą pasiėmė ant savęs "Vilniaus
Kanklės", besitikėdamos, kad vi-
suomenė plačiai pritaris tokiams su-
manymui. Tačiau apsiėjo. Su-
rinko iš viso 298 rub. ir ant to pa-
sibaigė. Iš tų pinigų nupirko už
200 rub. muzikos dalykus ir už
70 rub. dramą "Dumblynė" ir ant
to pasibaigė. Iš surinktų pinigų
liko 28 rub., su kuriais nieko pra-
dėti negalima. Ir tie veikalai lig-
šandien gulį rankraščiuose.
"Dumblynė" rankraščiuose apėjo
kuone visas mūsų scenas, visur
turėdama didelį pasisekimą ir
nuolat girdėti reikalavimai tos
dramos knygynuose, tačiau, trus-
tant pinigų, valdyba negali to
veikalo išleisti.

Antras "Skrajojančios artistų
trupos" fondas taip-pat menkintis
— 260 rub. Su tokiais pinigais
kuone jokio darbo pradėti negali-
ma. Trupa turėtų susidėti iš 10
ar 12 žmonių, o juk su 260 rub.
toli nenuvažiuojame ir daug nenū-
veiks. Ir dėl pinigų trūkumo
tasai, didžiai reikalingas, darbas
stovi nepradėtas. Dėl tos prie-
žasties kaimai nemato teatro, ne-
sulaukia gyvo žodžio. Du vaka-
rai draugijos surengtu praėjusio
vasarą Jonavoje ir Šventėnųose
parodė, kad žmonės už kelių my-
lių nepatingėjo atvažiuoti ir galų
galę negavo bilietų. Tie du vaka-
rai parodė mums, kaip yra reika-
lingas teatro menas kaimie, bet
prie geriausio norų nieko nuveik-
ti negalima. O gaila, labai gaila!
... Dėl vienų pinigų trūkumo pri-
sieina atmeti toks naudingas iš
visų atžvilgių darbas...

Vilnietis.

NAUJA PARAPIJA.

Naumiesčio pav., Suv. rėdybos,
Dobrovalės valsčius, kaimas Lek-
kečių yra tarpe rando girios,
yra ten medinė bažnytelė.
Gyventojai to kaimo ir kitų ap-
linkių esančių, pirmiau prigulėjo
prie Zapyškio parapijos. Gyven-
tojai viso galo parapijos daug nu-
kentėjo, ne sykį ligoniai be išpa-
žinties ir gimę kūdikiai be krikšto
mirė, kadangi buvo į parapijos
bažnyčią 14 — 15 viorštų. La-
biausiai kentėjo beturčiai, pava-
saryj išsiliejęs Nemunui.
50 metų atgal to pakraščio
parapijonai kreipėsi į dvasišką ir
svietiską valdžią, išrodinę savo
priekiaudas, meldė kunigo Lekkečių
bažnytelę, bet meldimai liko be
pusemių.
1901 metuose trys ukinkai nu-
vaziavo į Seinus prie vyskupo a.
Antano Baranauko prašyti
kunigo minėti bažnytelę. Vy-
skupas pripažino parapijonams
teisę ir žadėjo duoti kunigą, tik

liepė kreiptiesi į svietiską valdžią,
kad tą dalyką užtvirtintų...
Ukininkai siuntė prašymus,
pradėdami nuo pavieto viršininko
paciūm iki paties caro ir carie-
nės.
Ant galo ir svietiškoji valdžia
atskyrė ir užtvirtino naują Lek-
kečių parapiją. 9 d. spalį pereitų
metų, Seinų vyskupystės admini-
stracija atsiuntė kleboną kunigą
Justiną Staigaitį, jauną, darbštų.
Ukininkai Lekkečių aplinkinių
džiaugiasi, turėdami arti bažnytę-
lę, bet jie priėmė labai sunkų jun-
gą. Žeme čia daugiausiai plesky-
nai, daugelis ukinkų ne turin-
gi, o išlaidų parapijų daugybė.
Pereitą žiemą vežėme me-
džius išbudavojimui naujos klebo-
nijos kunigui, o paskui toliau, jei
Dievas padės, tai gal ir išbuda-
vosime bažnyčią.
Musų bažnytelė yra prie pats
rando girios, valdžia, mums mel-
diant, apie 4 margs žemės prie-
dėjo kapinėms ir rinkai.

IS ZAPYSKIO.

Naumiesčio apskr.

Dabravals vals. vaitas Felius
Bajanauckas, tarp kitko, valdo
valsčiaus banką, kuriame yra
apie 17,000 rub.; tuos pinigų jis
skolina už 8%. Kurie jam nieko
neduoda: ar tai javų, ar tai šiaip
kokių daiktų — jis tokiems nesko-
lina pinigų.

1905 m. (dienos nepamenu) ta-
po sudėgintos visos valsčiaus
knogos ir raštai, ejo paskalos,
kad tai "cicilikų" darbas. Bet
ilgainiui viskas išėjo aiškėn. Vi-
sy pirmiausiai, atvažiavę į valsčių
valstiečiai Guogai, matė vaitą mai-
stautį popierus su pagaliu, kad vi-
sos sudėgtų. Bet kas įdomiau-
sia — iš banko neliko nė vienos
knogos! Kiek truksta banke pi-
nigų — nesužinojau, bet komisio-
rius sakė, kad apie 2,142 rub. Bi-
jodamas atsakymo už tą judosi-
šką darbą, 16 d. su-
šaukė sueigą, kur kalbėjo apie
blogus valdžios darbus, apie rei-
kalingumą naujos tvarkos ir t.t.,
surašė nutarimą labai priešiškai
valdžiai ir apskundė 4 valstiečius,
ant kurių puolė visa kaltė už jo
"nuodėmes". Užsiundė ant tų
žmonių kazokus, visus juos suė-
mė, kankino kalėjime, pas vieną
iš jų, S. Urbaitį, kazakai per krą-
tą pavogė 500 rublių, pas Ant.
Rinkevičių žiedą už 7 rub. Ne-
gana to, skundė valdžiai prakli-
niausius valsčiaus vyrus, kuriuos
grudo kalėjiman, o namuose ver-
kė pačios ir vaikai ir keikė vaitą
Bajanaucką!

Nukentėjusieji padavė ant vai-
to skundą; neuilgio atvažiavo
Naumiesčio apskr. viršininkas iš-
tirti tą dalyką, visus pasirašiusius
ant skundo sukišo į tamsiąją,
ypač labai baudė Rinkevičių, nes
jo ranka buvo rašytas skundas;
palaikė kalėjime iki vakarui, ga-
dinimais ir meliais žodžiais pri-
vertė valstiečius atsiskyti nuo
to skundo, o valsčių sušaukti vai-
to šalininkai su asaromis kalbėjo
viršininkui, kad vaitas geras, o
tie vyrai "buntaučiai". Tarp
vaito šalininkų atsizymėjo P. Pui-
da, kuris, net atsilaukęs, prisie-
kė, kad vaitas esąs nieko nekaltas.
28 d. sausio, 1907 m. atvažiavo
kamisorius tyrinėti apie žvūsius
iš banko pinigų, bet pabaliavo-
jė pas vaitą dvi dieni, sueigai
pasakė, kad kaltininko nėra. Kai
kurie šaukė, kad tie pinigai vaito
kišenėj, bet komisorius neklausė
ir liepė papildyti tą sumą iš per-
mokėtų pinigų, ir tai da, girdi,
"loska", nes norėjo liepti dėt nuo
margo. Seniai jau šį vaitą val-
stiečiai norėjo prašalinti, bet su-
paku su juom kovot, nes valdžia ji
prilaiko, duoda jam visokius pa-
lengvinimus, o valstiečius tik
skriaudžia. Pvz. neturėdamas jo-
kies tiesų, nes savo uke yra užra-
šęs savo sėbrui, net reikalingų 6
margų neturi, — dalyvavo rinki-
muose į dūmą.

Dabravaličiai! Gegužės m. š.
m. bus vaito rinkimai, nežiūrė-
tė ant jo degtinės ir alaus ir viso-
kių papirkimų, atsikratykite nuo
jo; tik atsiminkite, kiek nuo jo
esatę nukentėję, atsiminkite visas

asaras motinų, pačių ir vaikelių
ir nerinkite jo, o išrinkite gerą
vyrą. Neklausykite nė valdžios,
kuri ji mums peršia. Užteks
mums jo!

Skruzdė.

IS DIDŽIOSIOS PANEMUNES

Zarasų apskr.

Kovo mėn. atėjo iš Papiškių
beprotis vaikas, kurs ejo sau
nežinia ką mūrmėdamas. Sargy-
biniai, pamatę nepažįstamą žmo-
gų, tuoj puolė prie jo, bet vai-
ko stipraus būrio ir jis, nutrenkęs
sargybinius groivio — ejo sau
toliau.

Tuomet sargybiniai, tartum
žvėris, kraujo žmogaus ištroškę,
puolė ant to vaiko ir pradėjo
kardais kapoti. Sukravintą be-
protį įmetė kalėjiman, bet ant ry-
tojaus, patyrę, kad beprotis, pa-
leido.

Laikė mušimo to nelaimingo
vaikino, arti buvęs krautuvninkas,
priebėgęs prie sargybinių, meldė
ne muštį jį, sakė, kad jis bėptotis,
bet sargybiniai ir jį pradėjo plek-
ti ir taipogi baisiai sukrūvino.
Krautuvninkas nežada skųstis,
nes vistiek, pas mus teisybės ne-
ras!

Mūsų klebonas, I. Senkauckas,
didžiai su žmonėmis nesutinka ir
paskutiniu laiku pradėjo labai kei-
stai elgtis. Prieš velykas subotas
rytą norėjo šaundymą panaikinti,
puskui ejo apie bažnyčią tik sy-
klį vietoj trijų; žmonės norėjo eit
dar du kartus

takais, tai apšvietimas sparciais žingsniais platinantis po visą Lietuvą.

Ant. Balius.

IS BIRŽIU.

Panev. apskr.

Mūsų miestelyje darbuojasi dvi atžagareiviskos partijos: "partija "tikrųjų rusų" ir partija "tikrųjų katalikų".

Nors pirmoji nėra skaitlinga, bet prigludusi čionykštės biurokratijos, ana gali tapti spēka, su katra reiks visuomenę ruošti. Vadovas ir globėjas jų judėjimui yra mūsų vietinis notarijus Bielogorskyj. Budamas užvežė čionykštę arbatininką, jis išrašinėja žmonėms pasikaityti tiktai juodašimtis laikraščius kaip: "Zemlia", "Rossija", "Novoje Vremia" ir dalinėja tas gazietas net veltui. Lietuviško laikraščio — nė vieno. Ano darbas turėjo savo pasekmes: 29 kovo, turgaus dienoje, juodašimčiai buvo pasirengę padirbti demonstraciją, dainuodami savo himną, bet drąsūs susirinkus, anie buvo išjuokti ir išvaikyti. Jauzdamies persilpnę esą, anie renka tuotarpu sau šalininkus. Nebe prieštars eina kalbos žydų tarpe apie rengiamas žudynes.

Antra partija "tikrųjų katalikų", ją galima tiksliai pavadinti "juodašimtis", nes ana savo pavardomis nėra nesiskiria nuo "tikrųjų rusų". Prie tos partijos priguli kuo ne visi sulenkę miestelėnai — katalikai. Jie skaito Jelensko "Rola" ir "Narod", "Nedėdieno Skaitymą" ir "Saltinį", stengia tuos laikraščius platinti valstiečių tarpe, budami didžiuliais priešais pirmieji laikraščiai. Taip pat kaip "tikrieji rusai", anie žiuri į kitas tautas ir tikėjimus iš augsto, su paniekinimu ir neapykanta.

Paskutiniai rinkimai patvirtino, ką pasakiau apie "tikruosius katalikus": nenorėdami apšunkinti savo katalikiškos sąžinės, anie nepadavė savo balso už liberališką kandidatą žydą daktarą Mėrą, kaip būtų išpuolę, bet anie balsavo už "gerą" kataliką, lenką dvarponį Montvilą iš Trakūnų. Tai matot, kokių apgėjų savo reikalų renka sau biržiečiai?

Kiškis iš Pagirės.

IS UŽPALIUI.

Ukm. apskr.

Kuomet pernai visur po Lietuvą daugė monopolių, buvo jis ir pas mus suaudytas — tuomet Devoinių kaimo mokiniojas stačiatikis T. Rutkauskas, norėdamas pasipiešyti, ėmė naktimis ir dienomis deginti pardavinėti. Dieną pardavinėjo jo patį, o naktį jis pats ir tą darydavo labai keistu būdu. Pats budamas kurčias, eidamas gulėti kietin, prisiridavo prie kojos virvę; norintieji gauti degtinės, turėdavo truktelt virvę, tuomet jis, atsikėlęs, duodavo degtinės. Vietiniai vaikinai, iš to labai pasipiktinę, vieną naktį labai smarkiai pradėjo traukti už virvės, ištraukė iš lovos, prisiraukė prie lango, bet virvę truko, kojos jo pasiliko užsikabinę už lango, taip jį ir paliko, prisakydami liautis deginti pardavinėti. Nuo to laiko mokiniojas liovėsi deginti pardavinėjęs.

Nekauštytas.

IS DUSETO.

Ežerėnų apskr.

Laikė turgų, bunančių čia serdomis, žmonės suveža daug grūdų ir šiaip visokių daiktų. Pas mus yra paprotys skaldyti žemę, pertai yra pas mus dvi dalys perkančių grūdus, o trečia dalis parduoančių. Seniau budavo koks turtingesnis ukininkas supirkdavo grūdus ir išveždavo kur toliau parduoti, pertai tuomet grūdai ir budavo braugus. Dabar nuo Kaledų bėdinesis žmonės būsitarė nebeduoti išvežti grūdų; keletą kartų žydai pirkliai bandė išvežti grūdus, bet žmonės maišus supiaustė ir grūdus išpylė.

Žmonės vėl aimanuoja, kad neuzilgio neturėsiu kuo kurinti ir net viralų išsivirti. Yra pas mus graitė taip apie 40 valakų ir 3 šilai; malų užtektų visiems, kad tik ir užrubež negabentų, o jau tos girelės mažai kas ir liekti. Žmonės kalba, kad jei nebusi kokių svarbos nuo dums, tai pasielgsia taip, kaip pasielgė su grūdais.

Pabadytas.

(Is "L. U.")

IS JUZINTU.

Ežerėnų apskr.

Dvarininkas p. Vaisanas, turintis du dvarus ir du didelius miškus, seniaus pardavinėjo žmonėms po

sklypelį, o pernai vasarą parsamė darbininkus kirsti malkas, o sukirstas malkas pardavė žydų, kurs sugabeno jas prie Sventosios upės ir rengėsi gabenti į Prūsus. O šia žiemą pardavė net 15 valakų tos girios. Žmonės nežino nė ką bedaryti, kad ponai dvarininkai naikina taip girias ir skubina išvežti užsienin. Neuzilgio visa šalis liks be girių. Ar tik nesuvalkų dvarininkai, taip elgdami, to, ką sulaukė baronai Latvijoje ir Rusijos dvarponiai? Jei nebus jokios pagalbos nuo dums, tai žmonės keta ilgiau nelaukti ir pradėti savotiškai malšinti p. p. dvarininkus, kurie per laikraščius garsinasi esą tėvynės geradėjais, o pažiūro išgamos, atimdami nuo Lietuvos brangiausią jos turtą!

Akstinas.

DUMA IR LIETUVOS AUTONOMIJA.

"Lietuvos Ukininke", num. 18, yra trumpas pranešimas apie buvusį lietuvių inteligentų susirinkimą, kuris tarp kitko nutarė, kad lietuviai atstovai įnešų Dumon Lietuvos autonomijos projekta. Gaila, kad šis nutarimas liko apskelbtas be platesnių paaiškinimų ir motyvų.

Įnešimas autonomijos projekto Dumon turėtų būti rimtai apsvaistytas ne tik susirinkimuos, bet ir spaudoje. Su įnešimu Lietuvos autonomijos projekto yra susijęs ne tik susistatymas paties autonomijos projekto, bet ir klausimas apie tai, kokią ataras tas projektas dirvą pačioj Dumoj ir Lietuvos žmonių tarpe.

Pirmiausia reikia prisipažinti, kad mes iki šiol dar nėsime rimtai išaiškinę sau Lietuvos autonomijos klausimo. Neaiškumas to klausimo atsiliepa ant žmonių petijose.

Ribos autonomijos Lietuvos ne visų vienai suprantamos. Socijaldemokratai, kalbėdami apie autonomiją Lietuvai, nėra apsiėję ant kokių nors ribų. Vienoj vietoj jie prie autonomijos Lietuvos priskiria Vilniaus general — gubernatorystę ir Suvalkų guberniją, trečioj vietoj nurodo plotą vien lietuvių apgyventą. Liet. demokratai nurodo lietuvių apgyventą plotą ir priduria, kad galėsi prisidėti prie autonomijos Lietuvos ir tie kaimynai, kurie norėsią, taigi per tai ribos autonomijos Lietuvos lieka visai neaiškios, neapibrėžtos, nes nežinia, kas norės prisidėti, ir jei norės kas, tai ar tik tie gyven-tojai, kas prider prie Vilniaus general — gubernatorystės, ar ir kitų Baltrusijos gubernijų, kaip va: Vitebsko, Minsko, Mohilevo. Bet pats atskiriamas Suvalkų gubernijos Lenkijos yra ne vienai suprantamas. Vieni sako, kad Suvalkų guberniją turinti but priskirta prie Didžiosios Lietuvos, kiti gi sako, kad tai nėra galimu padaryti dėl įvairumo įstatų ir gyven-tojų tiesų.

Jei mes peržiūrėsime petijas, siunčiamas iš Lietuvos, tai pamatysime, kad Lietuvos autonomijos reikalauja vien Kauno, ypač gi Suvalkų gubern. valstiečiai. Nė Vilniaus, nė Gardino gubern. valstiečiai, kiek aš žinau, Lietuvos autonomijos nereikalauja. Tą pat galima pasakyti ir apie atstovus: Lietuvos autonomijos reikalauja tik Suvalkų ir Kauno gubern. atstovai, kitų gi gubern. atstovai yra priešingi Lietuvos autonomijai. Be to, ne visi atstovai — lietuviai laiko autonomijos klausimą: antai Kauno gubern. atstovai laiko už svarbiausią reikalą kovą už viso valstybės laisvę ir kovą su kapitalizmu, todėl jiems ir išrodo artimesni rusai socijaldemokratai, kurie yra priešingi autonomijai, negu lietuviai — Suvalkų gubern. atstovai.

Kas gi gali atsistiti, įnešus Lietuvams atstovams Lietuvos autonomijos projektą Dumon? Jei Lietuvos autonomijos ribos apimtų Vilniaus, Gardino gb., tai pirmiausiai pasipriešintų lietuvių judėjimui sumanyti atstovai Vilniaus ir Gardino gubern., paskui lenkų ratas, bijodamas atskyrimo nuo Lenkijos Suvalkų gubern., pasipriešintų taigi laisvės partijos frakcija, socijaldemokratai, nekalbant jau apie dešiniuosius; Lietuvos autonomijos projektą galėtų prilaikyti tik neskaitytingi socialistai — revoliucionieriai, dalis darbo žmonių kuopos (trudovikai), ukrainiečių ir kitų tautų atstovai, išskyrus, žinoma, lenkus; bet jų neužtektų, kad išeitų dauguma balsų. Beto reikia atsiminti visotinai atstovų palinkimą

kovoti tuo tarpu prieš biurokratiją už bendras laisves.

Bet kiti gal pasakyti: nėra ką mumų galvoti, kaip priims mūsų projektą duma; mums svarbu, kad to reikalauja Lietuvos žmonės, ir to mums turi pakakti.

Berods, per didij Lietuvos su-sižaviavimą, pabaigoj 1905m., buvo reikalauja Lietuvos autonomijos, kuri apimtų gyventojus lietuvius ir tuos kaimynus, kurie norės prie lietuvių prisidėti; to pat reikalauja ir dabar tui valstiečiai Kauno ir Suvalkų gubern. Bet... kas kita yra reikalaujant, o kas kita už tuos reikalavimus kovoti. Ak mes gerai žinome iš savo ir kitų tautų praeities, kad gali turėti pasisekimą tik tokie reikalavimai, kurie yra stipriai žmonių remiami ir at-jaučiami, ir kuomet jų neįpildymas gali žmones sukelti prieš valdžią ir sudrumsti paprastąjį gyvenimo bėgį.

Ar gi toks jau dabar būtų žmonių upas, kad atmetimas Dumon Lietuvos autonomijos galėtų sukelti žmones prieš valdžią? Sunku apie tai tvirtai spėti, bet reikia didei apie tai abejoti: reikia tik atsiminti, kaip silpnai kovojama dabar už tautiškąją mokyklą, už valstiečių ir parapijų savivaldą, už kalbos tiesas; kiti valstiečiai yra nepakankinti, kad rasti įvedamos 2 kalbos ir dėlin to pasididina išlaidos. Kas gi bus, kuomet išeis aikštėn, kad įvedimas Lietuvos autonomijos yra surištas su pasididininimu valstiečių išlaidų, ypač jei autonomijos tiesos bus siauros ir seimo veikimas suvaržytas? O jei mes negalime pasitikėti ant žmonių pasipriešties, tai autonomijos įgyti negalima nė per Dumą, nė be Dumos.

Įnešimas autonomijos Dumon galėtų turėti vertybę, kaip agitacijos, žmonių sužadino, įrankis, bet ir tai tik tuomet, jei tas projektas būtų rimtai apdirbtas, jei galima būtų tvirtai nurodyti autonomijos Lietuvos ribos ir jei tą autonomiją remtų nurodytųjų gubernijų atstovai ir patis žmonės.

Kadangi dabar tokių sąlygų nėra, kadangi tarp Lietuvos gubernijų silpnai yra ryšiai ne tik tautiškai-kultūriškai, bet ir administratyviškai, todėl ir įnešimas Dumon Lietuvos autonomijos projekto man išrodo žingsniu ne-praktišką, per ankstybą. J. (Is "L. U.")

IS AMERIKOS.

NEVALIA LAIKYTI SALIUNO ARTI UNIVERSITETO.

Madison, Wis. Čianykščio teisdarių butas užgrydė naujas tiesas, sulyg kurių ne valia uždėti saliu- no arciau universiteto kaip 34 mylios.

VAIKAI NUSIŽUDĖ.

Cleveland, O. Iš galeščio dėl motinos mirties nusinuodino čia dvi mergaitės: 11 metų Margaretta Curtis ir jos 10 metų sesuo. Užtikio jas dar gyvas kelnorė, pašaukė daktarą, bet jis neįstengė jau nuo mirties išgelbėti.

DARBININKU MUSTYNĖS.

New York. 4 d. berželio čia buvo smarkus musis 200 streikuojančių laivų iškrovėjų su streiklaužiais ir jiems pagelbon atėjusiais policistais. Streikieriai vie-nok likosi išvaikyti; vieną reikėjo gabenti lignonbutin.

DEL MILIJONIERIU GODUMO DAUG ŽMONIŲ ŽUVA.

Niekur gal kitur tiek ant geležinkelio nelaimių neatstinka kaip Amerikoje; daugelį nelaimių gimdo negerai padirbtos plieninės trau-nys. Senis dirba čia plieninis trau-stas, bet jos padirbtos iš negeros medagos, greitai skyla ir luža. Traustas, dėl didelių muity ant kitų kraštų išdirbimų, neturėdamas konkurentų, besistengdamas vien kuo daugiausiai pelnyti, apie žmonių gyvastį visai nesisirūpina. Kitiems kraštams trauostas suteikia geresnės šėnis, nes kitur medega viešos naudos įtaisoms geriau kontroliuojama ir negerai ten neimtu. Amerikoje, nesant gerų, geležinkeliai turi imti negeras, ku-rie luža ir skyla ir gimdo trukių išsokimus.

MĖSA AMERIKOJ.

Susijungę į vieną ryšį, Ameri- kos skerdyklų savininkai pakėlė mėsos kainas po 3c. ant svaro. Iš to nauda vien skerdyklų savi-ninkams, bet ne gyvulių auginto-jams, kurie teip jau didžiuoti iš-

naudojami kaip ir mėsa perkanti. Tuom tarpu skerdyklų savininkai parduoda žmonėms ne sveiką mėsą, geresnę siūtią ir užrubežius, kur valgio produktai geriau pri-žiūrimi. New Yorko sveikatos kamisorių ištirtė chemiškai mėsa 154 blekinių ir rado jose, apart borines rugšties ir kitokių chemi- skų ir nesveikų medegų, su mėsa sumaišytus šerius, gyslas, odą, o mėsos labai mažai, užtai daug nuodingų medegų. Taigi už bran-gius pinigus didžiuojami žmonėms duoda nuodingą maistą.

NAUJA GARLAIVIŲ LINIJA.

Neuzilgio anglionai parengs naują garlaivį liniją; tos linijos garlaiviai bėgios tarp San Fran-cisco ir Australijos; pradės jie bė-gioti nuo 1 d. pjūtės.

ALADIN GRĮŽTA NAMON.

New York. Pagarsėjęs pirmu-nėj dumoj maskolių kaimiečių atstovas Aladin grįžta iš Ameri- kų į Europą ir stengsis išsibirti daleidimą grįžti į Maskoliją. Jis čia atkako perstatyti amerikō-nams tikrą Maskolijos padėjimą ir pertikrinti bankininkus ne sko-linti Maskolijos randui pinigų.

STORULĖ.

Louisville, Ky. Pasimirė čia pereitą sanvą 62 metų negrė Martha Johnson. Ji buvo, tur-būt, sunkiausia žmogysta ant viso žemės paviršiaus: ji svėrė 511 svarų. Jos duklė teipgi nelengva: ji svėria 375 svarus.

NELAIMĖS ANT GELEŽIN-KELIU.

Hickory, Pa. Netoli 'no čia susimušė du trukai. Prie to du kalnakasiai likosi užmušti, o 11 pasaziurių tapo sužeiti.

Gary, Ind. Netoli nuo čia, pe-reitos sanvaitės seredoj, užbėgęs ant viadukto, trukas įlūžo ir nu-puolė žemyn. Prie to prazuvo tu-las geležinkelio darbininkų skait-lius, o penki tapo pavojingai ap-kulti.

GAISRAS.

Willson City, N. D. Siautė čia didelis gaisras, kuris išnaikino 15 krautvių.

Tacoma, Wash. Sudėgė čia Dunsey Timber Co. lentų pio-rykla. Nuostolių gaisro padary-tus skaito ant 250000 dol.

EXPLOZIJOS.

Reddick, Ill. Viename geležin- kelio vagone explodavo gabena-ma gazolina. Explozijos 3 ypa-tos likosi užmuštos.

VĖTROS.

Pietiniuose kraštuose Indianos, Illinois, teipgi šiauriniame Texe-se pereinatos subatos diena siautė baltos vėtos, laike kurių apie 100 ypatų likosi užmušti. Vė-tros išgriovė daug triubų, dau-giausiai nuostolių pridirbo Saint Louise.

IS DARBO LAUKO.

Į Austen, W. Va. Darbai eina čia labai gerai; trūksta darbinin- kų kasyklose, todėl ir iš kitur at-keliamię gali darbu gauti. Kaip kur dirba ir šventoms dienoms. Yra čia ir keletas lietuvių.

Mike Shmidt, Box 21, Austen, W. Va.

Į Akron, Ohio. Darbai eina ne-blogai; iš kitur pribuvusiuo- dibus nesunku gauti. Yra čia visokių fabri- kų: foundry, boiler- šapių, masišiapių, o daugiausia rober šapių. Pigiausia mokeskis — \$1.60 iki \$3.00 ant dienos. Lie- tuvių yra šeptynios familijos ir keli pavieni tautiškas susipa- timas mažas. Laikraščius skai- to 3 — 4. Juozas Muliolis.

Į Kansas City, Kans. Darbai eina čia gerai, bošai net kartais ant gatvių gauda darbininkus. Algos vidutiniškos.

Į Green Ridge, Ill. Čianykščio- se kastyne dirba mažai, todėl tegul čia darbininkai ne keliauja darbo įseekdams. Iš kitur pribu- vė ne gali geriau dirbančiose ka- styne gauti darbo.

Į Morrisdale, Pa. Slottonvilės kasyklose darbininkai streikuoja ir nėra vilties, kad streikai grei- tai pasibaigtų. Streikuoją darbi- ninkai ir East Brady kasyklose, bet yra viltis, kad čia streikai ne- užilgio pasibaigs. Rainsetowne streikai kalnakasių pasibaigė. draugai.

Į Indianapolis, Ind. Kalnaka- sių organizacijos viršininkai su- rengė streikus visose kasyklose Indianos štete.

Į Canonsburg, Pa. Dirbtuvės Pittsburgh Cascket Co. likosi užda- rytos ir per tai 100 darbininkų atsirado be darbo.

Į Patterson, N. J. Streikuoją darbininkai American Locomotive Works ir Rogerso dirbtuvėse; streikuoją jau 2700 darbininkų.

Į Cleveland, O. Streikuoją čia masinistai. Reikalauja 8 val. dar- bo dienos ir 10% didesnių algų.

Į Butte, Mont. Streikuoją čia aptiekų pagelbininkai. Jie reika- lauja po 125 dol. ant mėnesio.

Į Birmingham, Ala. Tarnau- janti ant čianykščių gatvių kary atšaukė streiką, kadangi neturi vilties jį laimėti, nes karų kompa- nija gavo pakaktinai streiklaužių.

Į Terre Haute, Ind. Čianykš- čiai kalnakasiai susitaikė su ka- syklų savininkais, todėl streikas, kurs buvo nutartas, ir jame būtų turėję dalyvauti 5000 anglikais, likosi atšauktas. Abidvi pusės nusilenkė.

Į Salt Lake City, Utah. Strei- kuoją čia cigarų dirbėjai ir per tai visas dirbtuves atsiėjo uždaryti. Darbininkai reikalauja po 1 dol. daugiau už padirbimą tukstantų cigarų.

Į Kansas City, Mo. Kansaso fermeriai šiems metams reikalau- maziausiai 20,000 darbininkų nu- valymui laukų.

Į Whitney, Pa. Darbai eina čia vidutiniškai ir algos neblo- gos.

Į Toronto, Canada. Masinistai 38 dirbtuvių nutarė streikuoti iš- kovojimui 9 val. darbo dienos. 17 dirbtuvių masinistų reikalavimai išpildė.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS CHICAGO, ILL.

2 d. berželio, Freiheit Turner Saleje, South Halsted st. 4 kuo- pa L. S. S. A. parengė susirinki- mą. 2:30 po pietų atidarė susir- rinkimą, A. Zimontas paaiškino jo- mierį ir perstatė kalbėtoją, A. Ja- sinski, nuo lenkų socijalistų par- tijos. Jasinski kalbėjo lenkiškai apie solidariskumą darbininkų, primindamas dabartinę revoliuci- ją Maskolijoje, kur darbininkai vi- sų tautų eina iš vieno, idant įgy- ti lygias tiesas su visais žmonė- mis. Priminė šios šalies darbinin- kų blogą padėjimą, kad ir čia dar- bininkai priversti kovoti už geres- nį buvį: darbininkų visur vieno- di reikalai, nežiurint tautos, to- dėl turi savo reikalus ginti kru- voj.

P. Grigaitis, atstovas L. S. D. P., perstatė revoliucijos bėgį Lie- tuvoje ir visoj Rusijoje. Revolu- cija ta yra, bet žmonės dabar ne tiek atjaudę kaip metai atgal ir nėra tokio entuzijazmo kaip per- nai: ne lanko susirinkimų, ne šė- pa revoliucijos. Dabar nėra tokių susirinkimų su kariune- kas kaip pirma, kur ne kur nuda- diauressnį valdžios tarną. Tas liu- dija, kad revoliucija yra. Priminė apie pirmosios dums darbus, kad duma buvo tai vieta agitacijai. Kalbėdamas apie antrąją dumą, pasakė, kad duma ne gali įvykdy- ti geresnio surėdymo, nes dums užgirtų reikalavimų valdžia ne- užtvirtina; duma turi vien progą kritikuoti valdžios darbus; bet žmonės melio revoliuciją. Klysta tie, kurie mano, kad nuvertus ca- rą, viskas gerai bus. Revoliucija turi dvi pusi — politiską ir ekon- omiską. Nuverti carą ne reiskia, kad įvyks iš sykiu gera rėda. Ga- li patekti valdžia į buržuazijos ran- kas; darbininkai vėl turės kelti re- voliuciją. Privėdė Stolypino žo- džius po pasikėsimo ant jo gy- vasties, kad gali užmušt vieną valdžios tarną, geresnį ar bloges- nį, bet valdžios įdėjos neužnuš. Valdžios idėja — tai statyti kalė- jimus ir kartuves žmonėms. Val- džia nori numalstinti revoliuciją ugne ir kardų. Taktiskai aiškino, kad revoliucionieriai rengias į ginkluotą sukilimą: gabenimas ginklų iš užrubežių tai geriausiai liudija. Rusijos despotiską val- džia truko progresą pasauelyje: iškovojimas laisvės Rusijoje, reiskia iškovojimą visame pasauelyje, — todėl prideryst darbininkų šelpti revoliuciją. Laikė kolekto- padainavo "Marsielietę" 4 kuopos draugai.

S. Laukiutė deklamavo: "Die- na darbu, prakačiuoj".

J. Varkala perstatė biografiją P. Grigaitis, kuris buvo pasmer- ktas mirtin, tik pasidėkavo- jant aplinkybėms, galėjo ištrukti iš budelių rankų. Aiškino teipgi reikalą šelpti "revoliuciją".

S. Laukiutė deklamavo eiles: "Ateis laikai, jau nebetoli".

Grigaitis antrą kartą kalbėjo apie judėjimą Lietuvoje, nurodė, kad socijaldemokratų partija tu- ri didesnę įtaką ant žmonių ne- gu krikščionių dem. ir demokratų partija. Tą liudija išrinkimas at- stovų į antrąją dumą: iš 7 atsto- vų iš Lietuvos išrinkti 5 socijal- demokratai. Prilygino krikščio- nių dem. partiją prie juodašimčių, nes jie išduoda socijaldemokratų ir policijos rankas; aiškino ir de- mokratų atžagareiviskumą.

Toliaus aiškino, jog ukininkai nėra revoliucionieriai, nes jie tu- ri buržuaziskas pažiūras, jie žiuri kaip įgyti didesnę turtą, kaip pa- lengvinti sau gyvenimą; juos su- rėšia jų menkas turtas, jie labiau- bijosi valdžios. Įvykdinant nau- rąjį rėdą, prasidės kruvina kova darbininkų su kapitalo atstovais. Užduotis proletarys yra eiti iš vi- sų tautų darbininkams iškovoti sau lygių tiesų. Pavadino silpnos dvasios ir smulkiausios buržuazijos atstovais tuos, kurie rupinasi vien tautos reikalais, dar- bininkų reikalus palieka šalį.

Ankų surinkta 35 dol.

Kalbos ir deklamacijos žmo- nės patiko, ką liudijo ramus jų užsilaikymas ir triukšmingi rankų plojimai.

P. Galskis, Sekr. 4-tos kp.

IS CHICAGO, ILL.

Siaurinė dalyj miesto yra ne mažai lietuvių, susitvėrus lie- tuviškai parapijai, skaitlius jų pra- dėjo daugintis, draugystės tvertis. Yra lietuvių Giesmininkų — Dra- matiška dr-stė, užsidėjusi 1905 m. Jos mieriis yra — savitarpin ap- švietimas. Nors ji sirpalni mate- rijališkai stovi, bet įsteigė knygy- ną; knygyne yra keliolikas moks- liškų, turinio knygų ir laikraščiai: "Saltinis" ir "Lietuvos Ukinin- kas"; "Žvaigždė", "Katalikas" ir "Lietuva".

Draugystė ne įstengia prenū- meruoti visų laikraščių išeinančių Amerikoje, reikalinga pašelpa lie- tuviškos visuomenės, ypač toj da- lyje miesto gyvenanti lietuviai pri- buvės; S. Gilius iš Lynn, Mass. Žu- kasas ir L. Griktas iš Bostono.

Antonov aiškino dabartinį Ma- skolijos padėjimą; kalbėjo apie dumą ir jos darbu pasekmes; apie baduolius ir pulkus neturinčių darbo žmonių; apie valdžios biau- rios su žmonėms pasielgimus. Žukus, savo kalboje nurodinėjo laisvę žodžio ir spaudos šioje sa- lyje; aiškino, jog socijalistai ne kovoją su tikėjimu, bet kovoją prieš kiekvieną prispaudimą. Gi- lius privėdė savo kalbą daug fak- tų išrodančių neteisybės šiaidien- nės tvarkos. Pradėjus kalbėti Griktai, tuli vyrai pradėjo eiti iš salės, bet tiems išėjus, buvo salėj geresnė tvarka.

Pirm aukų rinkimo buvo paai- škinta, kad iš tų pinigų bus užmo- kėtos prakalby parengimo išlai- dos, o atliek eis susilpimui revo- lujcijos Lietuvai. Dvi merginos perėjo per salę ir surinko \$5.76.

Is to negalima buvo nė išlaidų uždegti. Antrą kartą buvo pra- syta, kiek kas išgali, aukauti re- voliucijai. Sudėjo 7 dol. Pinigal bus pasiųsti "Kovos" redakcijon revoliucijos reikalams.

Publika užsilakė ramiai, bet buvo girdėt ir gyrimas ir pasigai- lėjimas caro ir kunigelių dėl ko- kio ten jų įėjidimo.

S. Gričius.

IS SO. BOSTONO, MASS.

Lietuvių čia yra apie 3000 ypa- tų. Viskas čia ejo gerai, kol kun. Žilinskas buvo klebonu. Dabar atkako kun. Jakštis ir viskas su- gedo. Nėra tos nedėlios, kad ne- keiktų parapijony užėjimą ant prakalby, skaitymą necenzuotų kunigo raštų. Parapijonai girdi vien velnius, gyvulius ir kitokius grazius, nepritinkančius apšvie- tam žmogui žodžius.

Turime čia 3 tautiškas ir 2 baž- nytines draugystes, kurių mieriis šelpti sąnarius ligoje. Viena tau- tiškoji draugystė turi Sv. Kazi- miero vardą ir priguli prie S. L. A. Draugystė ir S. L. A. mūsų kunigui nepatinka; jis užsimanė Šventojo vardo nešiojančią drau- gybę sugrąžinti Rymo bažnyčiai. Proga atsitiko gera. Mat visos S. L. A. kuopos rinko delegatus sei- man, ir 43 kuopa nenorėjo pasilik- ti užpakaly, nutarė teipgi seiman siųsti delegatą. Bet tas nepatiko keliems kunigo tarnams, kurie pradėjo vesti priešingą agitaciją. Kaip čia eina kalbos, tai kunigas žaidė apie atlyginimą už atitrau- kimą tos draugystės nuo S. L. A. ir prisegimą jos prie Miluko S. R. K. L. A.

Ypač smarkiai agitavo 4 vyrai. Jie susaukė extra mitingą, kuris buvo labai triukšmingas, be ma- žo ne-kilo mustynės. Kitą vakarą buvo jau policistai, reporteriai ir

advokatas. Susirinkime užė- skėjo kaip žydo karčiamoj. galo pasirodė 22 sąnarių sky- kurie manė prirašyti drau- gystės čarterį ir kitus doku- mentus; išrinko sau kitą komi- tėtą; prie senojo liko 300 sąnarių. Ta didesnė pusė barė atsisaky- lins už ardmą tvarkos ir pagle- žiną dokumentų. Dabar užvesta prova. Tokiu būdu gerai kunigo tarnų surengtas planas nuėjo an- nieky.

avo tinklą pagauti ir bro-
lais įstengtu supindę.
Rochesterietis.

CHELTENHAM, PA.

Yra čia burielis lietuvių. Teisy-
biu su svarbiais darbais ant tau-
tos dirvos pasigirti ne galime,
bet dedame nors aukas tauti-
šioms reikloms.
12 d. gegužio, ant krikštynų pas-
tyje, Lietuvių susirinko burielis
lietuvių. Kalbėjami apie visokių
reikalų, užsimečius krikštynas
pajūti kokių nors gerų darbų.
Užmąsta buvo sudėti kiek aukų
tautiškiems reikalams. Susirinkę
tuo pritarė ir sudėjo iš viso \$16-
00 (aukautojų vardai ir jų au-
kų sąrašas kitą vietą, Rd.).
Pisius tuos siunčiame "Lietu-
vių" redakcijai. Padaliname juos
ekskandui: \$10.60 Lietuvos demo-
kratų partijai ir 6 dol. sušelpimui
politinių prasižengėlių.
Cheltenhamietis.

TODIS I KATALIKIŠKA VI- SUOMENE.

Mes, New Haven'o lietuviai -
katalikai jau nuo seniai geidžiame
savą miestą lietuviškai pa-
parpijoti, pastatyti bažnyčią ir tu-
rėti savo kunigą. Sitame mieste,
glaumai skaitant, lietuvių yra apie
300, visi beveik Rymo - katali-
kai. Tas lietuvių burielis būtų
paprastai užtikrinęs kunigo ir
pastatymų šio kaimo tokioms bažny-
čioms. Lenkų, o ypač vokiečių
katalikų šiame mieste buvo ne dau-
giau, tačiau jie turi savo kunigą,
bažnyčią, mokyklėlę ir savas sve-
taines.

Dėlei šio praėitą rudenį buvo
susaukę visuomenišką susirink-
imą, ant kurio buvo pakviesta iš
šio miestų poras kalbėtojų gere-
simui išaiškinimui pakelto reika-
la.

Kun. Žebrys, - kaip ir kiti katali-
kai, kunigai, kurie kunigų mes
šiam dalyke kreipėmės, patvir-
ino, jog parapiją įkurti ir bažny-
čią pastatyti esą galima ir leng-
va, reikia tik vienybės ir gero no-
ro, reikia 100 ar 200 vyrų susira-
šyti, išrinkti atsakančius vyrus ir
pasigirti teise kunigo kunigą pra-
ti. Atvažiavo kunigas, sutvers
parapiją, išbūdavo bažnyčią ir
viskas gerai....

Teip - tai - teip, būtų gal ir ge-
rai, tik kažin kam, mes tikime
kad ne žmonėms. Stai pirm ke-
lų metų vietiniai lenkai užsime-
nė patvirtinti katalikų parapiją, bažny-
čią statyti, lenkų kunigą turėti.
Jie kreipėsi prie vyskupo, idant
tas jiems duotų lenkų kunigą jų
dvasiškoms reikloms aprūpinti.
Vyskupas ir davė. Atvažiavo
kunigas neva misijonierius; sakė-
si esą vyskupo pasiūstas čia sta-
tyti lenkams bažnyčią ir parapi-
ją sutverti; paskui vėl jis išva-
žiuos kitur - kur darbuties.
Kvėit žmonės prisidėti ir padėti
jam pasisvertimui ir skatiku atlik-
ti vyskupo uždėtą uždutį.
Žmonės džiaugėsi, kalbėjo: "Stai
koks geras vyskupas! Koj gerą
kunigą mums bažnyčiai išstatyti
davė! Koks geras, koks malonus
ir švelnus kunigėlis!"....

Tikrai, pradžioj tas kunigėlis
buvo ir malonus ir švelnus, vienu
žodžiu, tikrai geras kunigas. Su
parapijonais apsidėdavo maloniai
ir švelniai; nebuvo brangininkas;
kiek kas davė, už viską dėkavojo.
Algos sau pasiprašė tik 800 dol.
metams, sakydams: "aš esmi
misijonierius, paprastes mažumui
pasigėdinti, pakaks man to"....

Bet, kada žmonės pastatė baž-
nyčią, kunigui stovėti puikius ru-
mus, mokyklą vaikams ir svetainę;
kada bažnyčia tapo vyskupui
užrašyta, o kleboniją, mokyklėlę
ir svetainę geras kunigėlis sau
užsirašė - tada maloniausias ku-
nigėlis visai kitaip užgiedojė.

Poto jis pareikalavo padidini-
ti sau algos iki 1,600 dol. me-
tams, nors už mišias, krikštus,
įjungtus ir kitas bažnytines ape-
gas lupo, kiek honorėjo. Žmo-
nės atsisakė padidinti jam algą ir
išreikšė savo neuzganėdinimą.
Kunigas vieną šventadienį, po to-
kio žmonių pasipriešinimo, dru-
tusiai jaus iškeikęs ir kvailias išva-
dines, gubėsiuosi pranešė:
"Kvailiai, jūs norite kunigą val-
dyti! Ne jūs kunigą valdykite,
bet jūs kunigai! Jeigu jūs man
algos tiek nemokėsite, aš uždary-
siu - vyskupo (!) o aš, kaip
gyvenęs, gyvensiu, nes klebonija,
mokykla ir svetainė teipgi ne ju-
os, bet mano!"....

— Kunigo - klebono viskas.
Žmonėms, toms bitelėms, sunėsu-
tiems, toms bitelėms, sunėsu-

soms tą teip vadinamą bažnyti-
nį turtą - nieko. Kunigas su
bažnyčia, su bažnytiniais turtais,
ka nori, tą gali daryti. Ne gana
to; jis gali parapijonus privėsu-
ti jam algos mokėti tiek, kiek jis
panorės! Lyginai kunigas gali,
ir turi tiesą, už bažnytines ape-
gas imti tiek, kiek nori. Galų ga-
lė, kunigas su pagalba policijos
net gali išvyti iš bažnyčios žmo-
nes, šaudyti juos ir į kalėjimus
sukti. Faktų yra gana. Ameri-
kos lietuvių-katalikai dar nepa-
miršo panašius atsitikimus katali-
kiškose bažnyčiose: Chicagoj,
Philadelphijoj ir kituose Ameri-
kos miestuose.

Mes katalikai stebiamės ir ne-
galime suprasti, kodėl šioj gady-
nėje mūsų katalikišką kunigą
iš visų atžvilgių, doriškai ir apsi-
svietime - teip žemai nupuo-
lę. Mūsų katalikiškoj dvasiškioj ne-
beliko doros, teisybės, krikščioni-
škos drąsos, pasišventimo, na, ir
pasigailėjimo artymo. Mūsų dvasi-
siškia labiau tarnauja ponams
ir turčiams, ir jų turtams, negu
Dieviui ir jo vaikams.

Teip stojosi dėlto, kad mūsų
dvasiškia pasisavino katalikiškos
visuomenės turtą, taigi bažnyčių
turtą, per tai stojosi turtinga ir
galinga, sutvėrė atskirą draugiją
kunigų, gerai organizuota. Ta
kunigiška luoma turi savas įstai-
gas, kuriose auklėjama jaunume-
nė, papildomai savo luomos.

Auklėjimas tenai mažai visuo-
menei naudos duoda. Pirmia klie-
rikas tenai dresiruojamas, moki-
namas, tokios disciplinos, kad
mokėtų gerai nešti mantelį ant
abiejų pečių: kad mokėtų ponui
(karaliui) patikti ir žmonėms i-
tikti. Augtas mokslas klieri-
kams neteikiamas, nes kam jis
kunigui reikalingas? Jeigu kunig-
elis mokės tikėti karaliams ir
ponams, jam nebereikia bijotis at-
sitilpimo žmonių; karaliai ir po-
nai ir kitokios galybės privers
tamsuolius klausyti savo dvasiško
pamens, privers jį gerbti ir be jo-
kių prietaravimų duotis vilnelės
kirpti.

Toks tai dvasiškose įstaigose
auklėjimas. Kitiškas jis negali
buti, jeigu auklėtojai nesirokuoja
su visuomenės norais, su visuome-
nės nuomonėmis. Katalikiškoj
draugija neturi nė teisės pareika-
lauti, idant katalikiškose dvasiško-
se įstaigose būtų įvestos atmai-
nos, naudingos auklėjimams, nau-
dingos visuomenei. Tą atlieka
viena dvasiškia be katalikiškos
draugijos, visai pamirsdama tą
tiesą - žmonių valia, paties Die-
vo valia - kuri turėtų būti ant
visų bažnyčių durų aukso litero-
mis užrašyta. - Mūsų dvasiškia
vien daboja, kad tose įstaigose
nebutų nieko tokio, kas būtų ne-
geimtinu mūsų gėdynės galuonams;
ji mano, buk vieni tik tie galu-
nai, tie kraujagėriai žmonių, te-
gali palaikyti jos galybę, stipry-
bę ir viešpatavimą ant žmonių.

Bet mūsų katalikiškoj dvasi-
škia klysta! Stai šiandien, jeigu
Rymo popiežiaus būtų visos pasa-
lės katalikiškos visuomenės ren-
kami, jiems nebereiktų bijotis
demonstrantų užpuolimo, arba
nužeminimo ir nereiktų diplomati-
zuoti, pataikauti, gerinti visoki-
ams carams ir karaliams, kad
jie savo galybe neleistų visokiems
visuomenės išmetoms skriausti
jų....

Visoj pasaulėj katalikų skaito-
ma apie 300 milijonų, taigi beveik
1/3 dalis visų žemę apgyvenančių
žmonių. Tokia milžiniška minia
įstengti užlaikyti, apginti savo
dvasišką karalių.

Rymo popiežiaus nebereiktų nė
sebrauti, nė politikuoti, nė gerinti
tiesiems carams, karaliams ir kitiems
galuonams, kuriuos visi vadiname
skriaudėjais žmonių. Jam tap-
tų sugrąžinta galybė, kokią turė-
jo pirmųjų krikščionijos amžių
popiežiai.

Senovėje popiežių galybė rėme-
si ant žmonių fanatizmo, tamsu-
mo ir kardo. Šiuose laikuose po-
piežių galybė besilaiko ant carų
ir karalių galybės - o dvasiško-
sios galybės kaip ir nėra.

Bet dar gali būti! Prieš ją lenk-
tūsiai carai ir karaliai ir kiti galu-
nai, jeigu popiežių galybė remtus
ant visos pasaulės R. - katalikų
vienybės!

Tokia vienybė įvyks kataliki-
ško visuomenėje tada, kada R.
katalikiškoj bažnyčioj bus įvestos
reformos, kada: popiežiai, vysku-
pai, klebonai ir paprasti kunigė-
liai bus katalikiškos visuomenės
renkami, bet ne iš augsto skiriami,
kaip dabar, po įtekme visokių
ponų ir valdonų.

Tuomi liktų panaikinta visokia
kunigų savastis, būtų atimtos iš
dvasiškos bažnyčios ir bažnyti-
niai turtai. Vyskupai ir klebonai
ir turėtų tiesos sakyt: "ši baž-
nyčia mano - ne jūsų; ši klebo-
nija, parapijos namai, žeme - ne
jūsų. Pats per save pranyktų ir
tas, teip vadinamas, kunigiškas
sektantizmas; kunigai taptų su-
grąžinti žmonėms; jie žmonėms
tarnautų ir žmonių, ypač darbo
žmonių, labiausiai skriaudžiamų,
reikalais rūpintusi. Tada ku-
nigai būtų žmonėms, bet ne žmo-
nėms kunigams!

Šis klausimas yra socijali-
škai - bažnytinis klausimas -
klausimas labai svarbus ne vien
katalikiškajai visuomenei, bet ir
visai žmonijai. Nuo gero išriši-
mo šio klausimo daug priklauso
išsišimams ir kitų, teip vadinamų,
socijaliskai - politiskų klausimų,
išsišimui ir įvykdymui gyvenima-
nų kurių daug kraujo, ašarų ir pra-
kaito pralėta ir vargo padėta
ir vis beveik bergždžiai.

Jeigu socijaliskų - politiskų
klausimų išsišimams daug priguli
nuo gero socijaliskai - bažnyti-
nio klausimo išsišimo - tad mu-
sų, katalikiškosios draugijos, ne-
vien pareiga, bet priedermė, tver-
ties darbo ir pradėti risti šį teip
svarbų socijaliskai - bažnytinį
klausimą!

Joks klausimas nesiduoda vie-
nu sykį išristi; joks užmanymas
nedaromas iš virsaus, bet iš apa-
čios ir tai iš lėto, rimtai, su ap-
maštimu. Lyginai ir bažnytinės
reformos negali būti prastos iš
viršaus keno-nors, bet iš apačios
- pačių žmonių.

Stai nuo šios valandos mes,
Amerikos lietuvių-katalikai, pra-
dėkime darbą, pradėkime risti mi-
nėtajį klausimą - iš apačios,
nors nuo parapijinio-bažnytinio
klausimo. Šį klausimą po pirmo
pasistengimo išristi viešai per
laikraščius; lyginai tverkiame
draugijas ar sąjungas, kurių už-
davins būtų, moksliskai ištyrus
socijaliskai - bažnytinį klausimą,
agituoti, platinti nuomones, kad
įvykdinti gyveniman reikia šių
reformų R-katalikiškoj bažny-
čioj.

Jeigu būtų nors viena panaši
draugija, ji daug-daug pa-
gelbėtų New Haven'o lietuviams,
jų užmanytame darbe. Kadangi
dar nėra tokios draugijos, esame
privertti kreipties į katalikišką
visuomenę, idant ji teiktų mums
suteikti reikalingas žinias, atsaka-
nčius nurodymus - kaip tas
padaryti, kad susitvėrus parapi-
ją, galima būtų turėti savą baž-
nyčią, vyskupui neprigulinciją -
savą kunigą, kuris būtų mūsų pa-
čių parapijonų-katalikų pasiskir-
tas, tik vyskupo pašvestas ir pa-
tvirtintas.

Apie tą daug buvo mūsų tarpe
kalbėta: vieni tvirtina, kad teip
negalima bus padaryti, kiti aiški-
nys, jog reikalinga mums steng-
ties teip padaryti. Vienas mūsų
draugų paaiškino ir patarė para-
piją tvirti ant pamato draugiji-
nų, lyginai kaip yra tveriamos
labdariškosios draugijos.

Visuotinas susirinkimas to
draugo įnešimą priėmė, išrinko
komitetą iš 6 vyrų, kuriam pave-
dė išdirbti įstatus busiančiai pa-
rapijai, arba draugijai.

Mes, komiteto vyrai, šiom
esame labai apsupkinti. Įstaty-
mai išdirbti tokiai draugijai, rods,
nebutų sunku, bet visgi reikia
taikytis ir rokuoties, kad tokie
įstatymai būtų, tikti visiems, tai-
gi visoms Amerikos lietuvių R.
katalikiškoms parapijoms t. y.
kad būtų maždaug vienodus; juk
iš tokių parapijų turės susidaryti
Amerikoj lietuvių R-katalikų vy-
skupija, ko dar ne turime, bet pa-
geidaujame.

Yra toki klausimai, kurių iš-
risti ir išaiškinti, nežinodami tie-
sų Suvenytų Valtijų, mes vieni
neįstengiamė.

Mes norėtume žinoti - ar gali
tokia, padėkim, New Haven'o R.
katalikų lietuvių draugija, po var-
du, paveizdan, Sv. Motiejaus, tur-
ėti savą bažnyčią, kurios negalėtų
iš mūsų beaimių vyskupų? Tas
tai svarbiausias klausimas, išai-
kinimo kurio New Haven'o lie-
tuvių - katalikų labiausiai reika-
lauja.

Yra ir kitas. Ar galėtų tokia
draugija, kuri užlaikytų savą ku-
nigą ir R-katalikišką bažnyčią,
gauti iš valdžios "Carterj".

Siuom baigdami savą ilgą "žo-
dį į katalikiškąją visuomenę", tu-
rime viltį, kad kas nors teiks
duoti paaiškinimą ant šių dviejų
užklausimų; teipgi gal rasis kas,
ką suteiks mums nurodymus, ko-

kie turėtų būti įstatymai tokioms
draugijoms ir abelnai ką reiki-
padaryti, kad draugija būtų gera
ir padinga visuomenei.

Žinutes ir paaiškinimus prašo-
me siųsti komiteto raštininko an-
rašu: "Mr. Pranas Butkus, 103
James Str., New Haven, Conn."

A. Graves,
(A. Greivys).
Komiteto pirmininkas,
Pr. Butkus,
Komiteto raštininkas.

Rymo katalikišką bažnyčių ne-
prigulincijų vyskupui nėra Ameri-
koj; kol bažnyčios savastis ne bus
užrašyta vyskupui, jis ne duoda
kunigų ir tokių bažnyčių nepripa-
žysta Rymo-katalikiškoms; katali-
kiškose bažnyčiose kunigai ne-
žmonijai renkami, bet vyskupų pa-
skiriami ir prašalinami. Ameri-
kos įstatai pripažino visiems tik-
jimams, visoms bažnyčioms auto-
nomiją ir į jų prietikius nesikiša.

Terp lenkų susitvėrę neprigul-
minga katalikiška bažnyčia, bet
ji popiežiaus iškeikta, nepripažinta
katalikiška. Bandyta buvo ir
terp lietuvių tokias parapijas tver-
ti, bet nepasisekė.

Protestonų bažnyčios kitaip su-
rėdytos Amerikoj. Pas proteston-
nus bažnyčia yra savastis parapi-
jos, ne pastorių. Pastorius renka-
ten ir prašina pati parapija, bet
ir protestoniskose parapijose bu-
va kaip kur vada, kadangi pas-
toriai, žinodami, kad jie priguli
nuo parapijonų, stengiasi išdirbi-
ti savo partiją. Politika buvo
mat varoma teip gerai Rymo -
katalikiškose, kaip ir protestoni-
škose parapijose, nors dvasi-
škiems mokytojams nedalei-
sta politika varinėti. Ir katali-
kiškose parapijose, nors visos baž-
nyčios užrašytos vyskupui, kur
draugija apsviestesnė, kunigai ne-
gali despotiškai parapiją valdyti.

Antai vokiečių katalikiškose pa-
rapijose parapijos kasa ne kunigo
rankose, prie pinigų parapijos ku-
nigas ne prieina; lietuviškose ir
lenkiškose yra kitaip, kadangi čia
draugija mažiau apsviestusi, o
tokių lengviau mat išnaudoti ir už-
nosies vadzioti. Kad tą blogą ga-
lėtų kokių draugovų, nors jų i-
statai būtų geriausi, pataisyti, mes
abejojame, kadangi katalikiška
bažnyčia ne žmonių, bet dvasi-
škos valdžios despotiškai valdoma.

Red.

ATSISAUKIMAS I VISUO- MENE.

Paskutinių dviejų sanvačių ži-
nias, parėjusias iš Rusijos, aiškiai
parodo, kad caro ir biurokratų
valdžia visiškai nenori su žmo-
nėmis taikintis, mindžioja po ko-
jų ir menkiausias liaudės reikala-
vimus, tyčiojasi iš Dumos, jiesko
prieikabų ją išvaikyti ir iškelti
žmonėms kovą. Nerupi jai žmo-
nių gerovė, tik savo galybės palaik-
ymas; ji nesidirovi nė viso svei-
to akių, nė gi jai grauzia sąžinė,
tas išietasis Rusijos žmonių krau-
dys; akmeninė carizmo ir biuro-
kratijos širdis nepasikrutina gai-
lesčiu ant vaistojo badu mir-
stančių minių.

Skaityme laikraščiuose, kad visi
revoliucijiniai gailavai jau neteko
vilties Dumoje. Smarkiausieje
revoliucijos ir socialdemokratų
darbas reikia atlikti ir čionai,
vadovai apledo savo tėvynę Ru-
siją, kur caro valdžia baigia
gniauzti paskutinius laisvės spin-
dulėlius. Apie keturis šimtus lai-
sės karžygių atkeliavo London-
nan, kur po priedanga laisvės
Anglijos valdžios laiko savo kon-
gresą ir tariasi vėl į naują kovą su
nedora caro valdžia.

Nezinodame dar, prie ko griebsis
išvyti tie persekiojami liaudies
vadovai. Žinome tik tai, kad yra
rengiami garbingi plianai, yra
ruošiami atstatyti krutį prieš
despotišką Rusijos valdžią, - tą
valdžią, kuri neburi jokių spē-
kos ir kuri moka tikėti harsiai už-
mušinėti senelius, moteris ir ku-
dikius, kuri įstengia pakarti su-
gaidzius beginklius jaunikačius
- kuri žudo gražiausius savo tau-
tos žiedus ir liaudies spēkas nai-
kina....

Baisi ta caro valdžia buvo kele-
tas metų atgal. Bet dabar ji visi-
ai niekai. Tik tai durtuvai ją be-
užlaiko. Ir kada dar syki iškan-
kinti Rusijos kraštai sukils, jau
neberekis tiek daug aukų padėti,
kiek buvo padėta pirmuosiuose
didžiosios Rusų revoliucijos išsi-
veržimuose. Istorija parodo, kad
juo tolyn kova žmonių su valdžio-
mis traukiasi, juo ji darosi leng-
vesnė. Nes, ištikro, juk žmonių
pusėje teisybė, o teisybė visuomet
viršį gauna.

Mes turime tikėti, kad Rusijos
tautos visuotinas sukilimas visai
nebetoli; jį priskubina baisios
kaimiečių ir miesto darbininkų
sąlygos: badas, ligos, liaudies nu-
biednėjimas, biurokratijos begė-
diška savalė, pati užkietėjusi ne-
dorybėse valdžia. Sukilimas arba
revoliucija dabar paims daug pla-
tesnes minias, negu pirmias, nes
dabar didesni žmonių sluogsniai
nukentė caro terijimus ir ant jos
įtūžo; iš kitos pusės, liaudis la-
biau susiprato, geriau susiorgani-
zavo; dabar net jau ir armijoje
didelė dalis kariuomenės prijaučia
kovai už laisvę. Daug didesnė
dabar yra revoliucijos laimėjimui
proga.

Bet, mes, kurie esame tame
krašte, - Rusijoje ir Lietuvoj
gimę ir augę, kurie esame tos
kraujų nultios žemės sunus ir
bekovojančių su carizmu žmo-
nių broliai, - mes privalome neat-
sidėti ant vieny mūsų tėnai pasili-
kusių draugų ir vienučių. Parei-
ga tautos ir žmoniškumo mus
sunkia prie tos sunkios kovos pri-
sidėti. Jų kova - yra mūsų ko-
va; jų laimėjimas - yra mūsų
laimėjimas. Vargdieniais buvome
tenai, vargdienių padėjimą rado-
me ir čionai atkeliavę; matydami
tokių pat vargdienių kovą už gy-
vastį, negalime šaltai iš šalies į
juos žiūrėti; kodvadi čionai už
savo buvę pagerinimą su kapita-
lizmu, neprivalome užmiršti ir
anų mūsų brolių kovojančių su
carizmu, įtūžime - neužmiršti,
bet paremti jų darbų materijali-
škomis pajogomis, kadangi mūsų
gyvenimo sąlygos visgi dar ge-
resnės, negu tėnai tiesiog badu
mirstančių žmonių.

Selpėme, kiek išgalėdami, revo-
lucijos judėjimą iki šiam momen-
tui. Argi ant toliaus užkūstume
savo ausis Didžiosios Revoliucijos
balsui?

Ne, mes to padaryti neturime ir
negalime. Kitaip pasirodytume
pardavikais savo brolių, kurie ko-
voja ne tikai vardan rusų ir kitų
tautų laisvės, bet ir vardan žmo-
niškumo, vardan visavietinės
žmonių liuosybės.

Siuomi mes, Lietuvių Socijali-
stų Sąjungos išrinktas "Revo-
lucijos Rėmimo Komitetas", kar-
štai atsisaukiame į savo brolius
lietuvius amerikiečius, kad neuž-
mirštų, kokiame sunkiame randa-
si mūsų tėvynė laikmetį; atei-
nanti gadynė yra gadynė Lietu-
vos ir visos Rusijos išliuosavimo
iš po despotizmo valdžios. Turi-
me daugelį didelių pareigų. Bet
pareigos organizavimo revoliuci-
jos spėkų, organizavimas ir pa-
laikymas darbininkų judėjimo,
teip jau šelpimas pačios revoliuci-
jos mums šiandien turi nė ant
minutos neuieiti iš akių.

Kaip ikišiolei, teip ir ant to-
liau mes turime dėti savo trupinė-
lius ant liuosybės aukuro. Mūsų
prakalboms, susirinkimams, pasilin-
ksimams, teatrui ir kitoki bendri
darbai vis turi būti nukreipti ant
to, kad dalelė apčiuopiamo pelno
tų patį pasikiriama ir materijali-
skamjam revoliucijos sušelpimui,
lesčiu ant vaistojo badu mir-
stančių minių.

Skaityme laikraščiuose, kad visi
revoliucijiniai gailavai jau neteko
vilties Dumoje. Smarkiausieje
revoliucijos ir socialdemokratų
darbas reikia atlikti ir čionai,
vadovai apledo savo tėvynę Ru-
siją, kur caro valdžia baigia
gniauzti paskutinius laisvės spin-
dulėlius. Apie keturis šimtus lai-
sės karžygių atkeliavo London-
nan, kur po priedanga laisvės
Anglijos valdžios laiko savo kon-
gresą ir tariasi vėl į naują kovą su
nedora caro valdžia.

Nezinodame dar, prie ko griebsis
išvyti tie persekiojami liaudies
vadovai. Žinome tik tai, kad yra
rengiami garbingi plianai, yra
ruošiami atstatyti krutį prieš
despotišką Rusijos valdžią, - tą
valdžią, kuri neburi jokių spē-
kos ir kuri moka tikėti harsiai už-
mušinėti senelius, moteris ir ku-
dikius, kuri įstengia pakarti su-
gaidzius beginklius jaunikačius
- kuri žudo gražiausius savo tau-
tos žiedus ir liaudies spēkas nai-
kina....

Baisi ta caro valdžia buvo kele-
tas metų atgal. Bet dabar ji visi-
ai niekai. Tik tai durtuvai ją be-
užlaiko. Ir kada dar syki iškan-
kinti Rusijos kraštai sukils, jau
neberekis tiek daug aukų padėti,
kiek buvo padėta pirmuosiuose
didžiosios Rusų revoliucijos išsi-
veržimuose. Istorija parodo, kad
juo tolyn kova žmonių su valdžio-
mis traukiasi, juo ji darosi leng-
vesnė. Nes, ištikro, juk žmonių
pusėje teisybė, o teisybė visuomet
viršį gauna.

Sulyg išdirbto L. S. S. III su-
sivaziavime Rev. Rm. Komite-
tui programą, aukų suėmimas tu-
ri šiaip atlikt. Aukų rinkėjai
surašo aukautojų vardus, išperka
"Money Orderj", arba išrašo čekį
nuo numonę apie Prusus. Imu
dėl vėliau paduodu ištaisi: ...
"Kiekviena tauta, kurią Apvei-
da žiupsniu politiško proto apdo-
vano, turi tokį sklypelį saugoti,

nėtojo komiteto sekretoriaus: J.
S. Pruselaitis, 17 Jame str., Wa-
terbury, Conn. Tas darosi dėl-
to, kad, dēlei išvengimo klaidų ar-
orlenkimų, aukų įplaukos ir iš-
siuntinėjimas turi vestis per dve-
jas knygas: sekretoriaus ir izdi-
ninko. Paskui aukautojų vardai
ir aukos buna pagarsintos "Kovo-
je".

Atsišaukdamie šiuomi prie mu-
sų visuomenės, tikimės, kad kiek-
vienas geras lietuvis ir susipratęs
darbininkas mūsų sąjungos ir i-
sų komiteto darbams prijaus,
paduos savo ranką, ir stumsime
visą pirmyn šventą išliuosavimo
kovą.

Tegyvuoją revoliucija! Tegy-
vuoją mūsų brolių susipratimas!
Rev. Rm. Komiteto adresa:
Pirmas, J. Sukys, 87 Grand
str., Brooklyn, N. Y.

Sekretorius, J. S. Pruselaitis,
17 James str., Waterbury, Conn.
Izdininkas, J. O. Sirvydas, 224
E. Main str., Plymouth, Pa.

PRUSAI IR LIETUVA.

"Mūsų lietuvių vokie-
tėjimas nuolatos sparčiai
žengia pirmyn".

A. Boeck.

Kuomet budelio-Muravjevo le-
tėna užsviro ant Lietuvos už
"maistų" ir kuomet tapo lietuvių
spauda uždrausta, mes visgi ne-
skaitėme savę įveiktai, nors pati
smugio pagimdyta, žaizda buvo
labai didelė. Ko negalima buvo
viešai daryti, už ką reikėjo nusto-
ti turto, laisvės ir atsidurti tū-
muose Sibiro pusnyuose - tą
mes išmokome atlikti slapčiomis.
Sunki buvo mūsų kovos praeitis,
daug aukų pareikalavo ji iš mūsų
- bet galų-gale mes įveikėme -
mes generalinį mūsų laimėjome.

Aniems, bjauros priespaudos ir
kankinių laikams užėjus, kuomet
joksai visuomeniškai - politiskai
- kulturiškai gyvenimas Tėvynėje
atliekamas buti negalėjo, pareigos
supratimas, skola link tautos, Tė-
vynės sunų slogos vertė mus įe-
skoti kokio-nors išiegos kelio iš to
slogos, troškaus, tautos mirtį
slepiančio savyje, vergijos jungo.
Po ilgų mąstymų ir rūpesnių at-
siminė mūsų pirmtakumai, kad da-
lis mūsų vienučių, prusais va-
dinamų, iš dvasiško atžvilgio nė
kiek ne geresniame yra už mus
padėjime. Tuomet tad glaudėmės
savo nelaimėje prie jų - nes da-
lis jų mums prijautė, suprato, sa-
vo pagalbos ranką ištisė į mus ir
brojais budami, - nelaimės sti-
prinami - pradėjome didį, mi-
lžinišką darbą - tautos atgavini-
mo darbą.

Daugiausiai dabar jis tyli. Be-
ne bus jį papirkę revoliucionie-
riai. Sako, kad jis daugybės skolų
turi, ir pardavęs savo paskuti-
nius marškinius, negalėtų išsimo-
kėti.

Užtaigi labai žymią vietą už-
ėmė dūmų Puriškievič ir daug
triūso padėjęs žydų skerdynėse.
Jį net Kuršo baronai išsirinko, sa-
kydami:

— Gerbiamas Puriškievičiaus,
stovėk už mus baronus! Melsk
musų vardu ministerių ir kitų ga-
lingųjų, kad daugiau šaudytų
maistinių!

Ir Puriškievič stengiasi, net už
savo karštį buvo jau apie porą sy-
kių išvyras iš dūmų.

O Puriškievič dabar garsus vy-
ras! Jis negali žodžio prakalbėti,
žingsnio žengti, kad neistartų:

— Šaudyti, mušti, plauti, kar-
ti, deginti, areštuoti!

Yra dar protingas grafas Bo-
brinskij, kuris be palovos tvir-
tina:

— Muzikams neduosime žė-
mės ne uolakties. Mės darvinin-
kai turime būti jį globėjais ir tē-
vais. Muzikai kartas nuo karto
reikalauja beržo košės, be jos jie
iš ilgesio numirtų.

Yra dar Sulgin — labai drą-
sus vyras. Jis, sykį bekalbėda-
mas dūmų, visa jėga sušuko:

— Ei, policija, pažiūrėk į kai-
riųjų atstovų kišenes, jie, eidami
į posėdžius, atsineša bombas!

Osten-Saken, Taurydos rumų
prizirėtojas ir šnipai, kurių dū-
mų yra daug prikamandieruota,
buvo jau bepolai kratyti atstovų,
bet Stolypin vadui Sakenui
šniždelėjo:

— Nedaryk, vakarine Europa
mus apspaudys.

Susilaikė.

O geriau būtų, iškračius tuos
maistinius-atstovus!

Žodžiu, visi atstovai, prigulin-
tieje prie tikrųjų rusų sąjungos
— tai protingi žmonės, jie kiek-
vienam kalbančiam ir veikian-
čiam prieš dabartinę valdžią pa-
sirengę išdaudyti snukį, įlaužti
šonkaulius, arba ir visai nusiukti
galvą.

Kadetai, lenkai, dalis darbo
žmonių kuopos ir dalis sociali-
stų-revoliucionierių, nors ir esti
nepaklusnūs, bet užtenka ištarti
vieną žodį:

— Išvaikysime!!

Ir jie tuojuos susitraukia ir ne-
sisiausia.

Tik nenuoramus socialdemo-
kratai niekuomet nesiliauja, jie
ką pasakys, ką nutars, teip ir da-
ro.

Pakilo kalba apie pinigus. Ki-
ti šiaip be teip, ir duoti valdžiai
pinigų ir neduoti, bet išgirdo:

— Išvaikysime!!

Ir tuojuos visi baltiai sušuko:

— Duoti, duoti gerai valdžiai
pinigus!

O socialdemokratai užsipyrė:

— Valdžiai, kuri visokioms
avantūroms be atskaitos mēto pi-
nigų, negalima nė skatiko duoti!

Kalba apie kariūnė, jie vėl:

— Valdžiai, kuri gindama savo
ir turčių kišenes, šaudu tukstan-
čius nekaltus žmonis, negalima
nė vieno kareivio duoti!

Teip jie visur daro, visuomet
jie stengiasi valdžiai nemalonumų
padaryti, koja pakisti.

Tiktai gerai, kad jų dūmų ma-
žuma, prie balsavimo niekuomet
negali viršaus paimti!

Tokia tai duma. Aš tau apie
ją dar nesykį rašysiu.

Tavo grafas Kuku.

|| Kadangi Prancūzijos randas
nesiskubina padėti vynu auginto-
jams, tai jiems pasisekė jį savo pu-
sę patraukti visus civiliškusius
urėdinkus vynu auginančių de-
partamentų; urėdinkai nutarė
streikuoti. Narbonne'je jau re-
zignavo miesto perdėtis ir visa
miesto roda, teigė policija; mie-
stas liko be valdžios. Čia pareng-
tos demonstracijos dalyvavo
60000 žmonių.

|| Streikai tarnaujančių ant ge-
ležinkelio Čili republikoje, dėl
kurių bėgijimas traukių suvisu
buvo pasiliovęs, pasibaigė. Ran-
das turėjo pakelti tarnaujančių
algas.

|| Persijoje, mieste Kermanshah,
laikė rinkimo urėdinkų ant gat-
vių buvo smarkios muštinės, lai-
ke kurių praziavo ir tulas žmonių
skaitlius. Gyventojai pasidali-
no į dvi sau priešingas dalis: ir rando
šalininkus ir jo priešus. Masko-
lija ant rubežiaus sutraukė kazo-
kus ir laukia tik progos įsiveržti
maistų apimtus Persijos kraštus.

ORISSON SVETT-MARDEN Gyvenimo Mokykla.

Lietuvių kalbon išvertė K. Žegota.

Ruskin'as mokina mus, kad žemė, kuria mes vaikšči-
jame, susideda iš molio, smėlių, vandens ir suodžių, ir
sako, kad jeigu gamta tobulintų savo sutvėrimus, molis
taptų porcelianu ir dailiais pašiniais papuošta dabintų
karalių rumus; kad tolesniam tobulinimui taptų kas-
kartą aiškesne, kietesne ir baltesne, turėtų pritraukimo
ypatybę blaių, raudonų, žalių ir purpurinių saulės spin-
dulių ir taptų opalu. Smėlis paliktų labai kietu, turėtų
pritraukimo ypatybę blaių saulės spindulių ir taptų sa-
firu. Suodžiai (anglis) taptų kietiausiu ir skaidriausia
medžiaga, diamentu vadinama. Vanduo vasarą yra rasa,
ziemą kristalizuojasi tverdamas žvaigždutes. Dargi pa-
prasčiausi žmonės, pritraukdami prie savęs teisybę, atvi-
rumo, mielaširdingumo ir įtikėjimo spindulius, gali tapti
„tyriausio vandens“ kristalais ir brangenybėmis.

SKYRIUS XIX.

Laimėjimas neveizdint į pra- laimėjimą.

„Didžiausia mūsų garbė ne tame, kad
niekuomet neuopulti, bet tame, kad pa-
siseiki, kuomet nupuoleme.“

Confucius.

„Kliutis yra diamentinis miltelis,
kuris dangus išluoja brangius akme-
nius.“

Leighton'as.

„Kuo gi teisingai yra pralaimėjimas? —
Niekio kitu, kaip pirmą progą prie ko-
nos geresnio.“

Wendell'is Phillips'as.

Kuone šimtas tukstančių rymėnų susirinko Colise-
ume pamatyti neapkenčiamų krikščionių kovą už gyva-
stį su laukiniais žvėrimis. Prieš didžią regyklą atsilieka
kova dviejų gladiatorių, varomų varu mirti, kad palink-
siminti žmonių minias. Kuomet gladiatorių sužeis savo
priešininką tokioje kovoje, tuomet šaukia: *hoc habeat*, ir
žiūri aplinkui, ar turi jį užmušti, ar jo pasigailėti. Jeigu
žmonės didįjį pirštą pakelia aukštyn, auksa išlieka gyva,
kad išgyti; jeigu nulenks žemyn — turi mirti. Jeigu
šiek-tiek pasipriešs nenorėdamas atidengti gerklės, kurią
apgaletojas turi perkirsti, tuomet kila didis ryksmas:
Recipe ferrum. Ankstesnių luomų žmonės kartais vaik-
ščioja į cirka, kad žiūrėtų į mirstančių agoniją, arba gėris
didvyrio tekančių šiltu krauju.

Du jėsiu gladiatorių sušuko: *Ave Caesar, morituri
te salutant!* (Sveikas Caesar, turintieji mirti tave svei-
kina!). Prasideda mirtingoji ilga ir nuožmi kova. Jų
veidai šlapi nuo prakaito ir juodi nuo kylančių dulkų.
Staiga kyla tarp žiūrėtojų tulas, senų metų, svetimatų,
peržengia užvarą, atskiriant žiūrėtojus nuo kovojančių,
o stodamas basas tarp kovojančių, paliepia liauti kovojus.
Išskomo ryksmai pasigirdo tarp žiūrėtojų ir, kaip van-
dens iššokimas iš šaltinio, pakilo ryksmas: „Šalyn, šalyn,
seni!“ — Bet baltplaukis senis stovėjo, kaip stovyla.
„Mirtis drasuoliui, mirtis!“ — šaukė žiūrėtojai, o gladi-
atoriai, užmušę juos išskyrusį senį, toliau kovojo ant jo la-
vono.

Bet kas iš to? Kuo yra gyvenimas seno, beturčio,
tyrtaukio gyventojų suligiant su tukstančiais, kurims
mirtis sutiko ant tos arenos? Nepažįstamas žmogus nu-
mirė, bet jo mirtis prisidėjo prie to, kad Roma susiprato
ir niekuomet nuo to laiko gladiatorių kovos netersė Coli-
seumo arenos. Vienu laiku visuose valstybės užkam-
piuose tos kovos pasiliovė. Didi Coliseumo griuvėsiai
stovi lig šiandien, kaip laimėjimo paminklas pralaimė-
me, kokį nukentėjo senis.

Zmogus, kuris dirba ant kiek gali gerai, nenupuola,
nes jeigu pasaulis apie jį nieko nežino, jo darbas užsvers
ant visagalingos teisybės svarstuvę. Kaip nėra pasek-
mių be priežasčių, kaip niekas pasaulyje nežusta, teip są-
žiningą darbštumą negali aplenksti atlyginimas.

Vienu svarbiausių dalykų yra išmokyti, kaip išgauti
laimėjimą iš pralaimėjimo. Įlgijame drąsą ir darbštumą,
kuomet nuskriausti ir susirupinę pralaimėjimu įjėkome
busimo laimėjimo žymių. Tas tai yra skirtumas tarp tų,
kurie pasiekia tikslą, ir tų, kurie nupuola. Negalima
spręsti žmogų pagal jo nepasivėdumus: reikia iš pradžių
žinoti, kokią naudą iš jų išgauna.

Visuomet atidžiai seki pirmus jauno žmogaus nenuo-
seklumus. Yra tai prirodymas jo gyvenimo, jo gabumų
saikas, ne pats nenusisekimo faktas man rupi, bet tas,
kaip jis sutiks pralaimėjimą? Ką paskui padarys? Ar
taps atšalusiu? Ar nusileis? Ar suprato, kad padarė
klaidą? Ar pakilo ir ėmėsi už savo darbo išnauso su tuo
atvangumu, kuris visiškai nežuri į pralaimėjimą?

„Didžiausius mano išradimus padariau ačiu nenuo-
seklumams“ — sakė Humphry Davy.

Po ilgus ir nuožnius, nors be pasekmių, kovos už iš-
liuosavimą savo tėvynės iš geležinio rymėnų valdymo,
Vercingetorix pasidavė Caesar'ui su ta sąlyga, kad jo
armija galės sugrįžti namo. Laikė jį kaip kalinį šešis
metus, o paskui vadžiojo apkaustytą geležimis Romos gat-
vėmis Caesar'io triumfo papuošimui, o ateinančią naktį
užmušė jį kalėjime. Neveizdint jį, kiekvienas pavadys
Vercingetorix'ą veikliausiu ir doriausiu Gallų vadu.

„Būk laisvos minties, Master Ridley, ir užsilaikyk,
kaip vyrui nepridera — tarė Latimer'as, stovėdamas su
savo draugu ant laužo — užbjūsimė šiandien su Dievo pa-
gelba tokią žvakę Anglijoje, kuri, esu persitikręs, nie-
kuomet neūges.“ Kiekvienas Latimer'o žodis turėjo didė-
sę įtakę, negu šimtai pamokslų prie amžiaus netoleran-
cijų. Žmonės teip buvo to atsitikimo suerzinti, kad išky-
rus Chanmer'ą, vėliau jį du metu sudegintą, labai mažai
buvo aukų, bet ir apie tas pasakoją, kad tyrinėjamos bu-
vo paslapty ir sudegintos naktį, kariumenės apsuptos,
bijant, kad nesukiltų žmonės, tokia neteisybė ir žvėrišku-
mu suerzinti.

Yra kasin kas didžio ir sujudinančio jauname žmo-
gų, kuris dorai nupuola, neveizdint jį, kad dirbo ant
kiek galėjo gerai, ir išnauso stoji į kovojančių eiles su-
dvejinta energija ir drąsiau. Nesibijau už jauną vyrą,
kuriam nenuoseklumas neatima noro.

„Nepasisekimas — sako Henry Ward Beecher'is —
permaino kaulą į akmenį, o kremzlę į mskulą; padaro
žmogų neįveikiamu ir sutveria didvyriškų budus, kurie
nesulyginamai aukštesni už kitus. Nesibijokit nepase-
kimo. Niekuomet nėsate teip arti laimėjimo, kaip pra-
laimėjė gerame dalyke.“

Nepasisekimas tampa pamatinu įstėjimo ir gelež-
nės valios pamatu. Arba sunaikina musų gyvenimą, arba
jį sustiprina. Sužeistas jurių šliaumokas pataiso savo
zaizdą perlomis.

„Nepasisekimas — sako Keats — yra atviru keliu į
pasisekimą, kaip kiekvienas molo atidengimas verčia mus
įsikišti teisybės, o kiekvienas patyrimas mokina mus, ko-
kio klaidų ateityje turime vengti.“

„Žengiamė į dangų — sako Aleott'as — per musų
brangiausių sumanymų griuvėsius, mokindamiesi tokiu
budu, kad nepasivėdimas liko pasivėdimu.“

Kokią naudą gali turėti žmogus, nė valstybės, nė kar-
eivijos neturįs, priešdumamasis galingiausia Europos
valdonai? Wilhelm'as Ramusis buvo mokyto filosofu, pa-
žinojo daug kalbų, turtingu žmogum ir santaikos mylėtoju.
Tečiaus kaip paprastas mažos Holandijos pilietis, ant ko
butų galėjęs remtis, kare ištikus, su baisia pajėga, jeigu
ne ant savo reikalo teisingumo ir savo budo vertybės!

Filypas II buvo vokiečių cesoriaus giminė, Anglijos
karalienės vyras ir, pagal tiesą, Ispanijos, Holandijos,
Belgijos, dalies Italijos, Orano, Tuniso, Zalisios Iškalsų
žemės, salų Canarijos, Filipinų, Antijų, Meksikos ir Peru
valdonas. Kaimynai buvo susilpninti naminiais barniais,
o jo galybė neturėjo lygaus priešininko. Turėjo daugybę
kareivijos, turtus, garbę, genijų ir religiją.

Jis norėjo įvesti inkviziciją į Niderlandus, o Wil-
helm'as nutarė pasiaukoti savo šalies apgynimui.

Kova buvo nelygi. Pagalios Wilhelm'as pasimirė,
bet Filypas nelaimėjo. Holandija paliko be vado, bet
didi Ispanijos valstybė pradėjo slinkti prie nupuolimo.
Nuo pačios ginčų pradžios ispanų karalius mažėjo kaskar-
tą vis labiau, galop dingsta visiškai, kuomet, tuo laiku,
Oranų kunigaikštis auga, palieka didžiausiu savo laikų
žmogum. Išgintas, subedinjęs, paniekintas, žmogžudžių
apsuktas, keliauninkas, o pagalios nieko nereikianti dul-
kė, Wilhelm'as užlaikė budo stiprumą, jį kurį susiskaldė
neteisybės vilnys ir turtų galybė. Budas yra pajėga.

Tokioje pat prasmėje supratas Xenofont'o atitrau-
kimas su dešimčia tukstančių kareivijos, užtemdima Alek-
sandro kovų garbė; o Jono Moore'jo atitraukimas į Ko-
runn'ą buvo toks didis, kaip Wellington'o laimėjimas.

„Tamtos, kreipkitės į mano jauną draugą, poną
Whitney, jis viską moka“ — tarė našlė po generolo
Greene, kuomet keliatas oficerių, kurie tarnavo po jos
vyru laike karės už nepriklausomybę, tvirtijo, kad nega-
lima apdirbti bovelnos iš priežasties sunkeitybių, kokios
sutinkamos prie atskirimo grudo nuo siulo, prie kurio
grudas yra priaugęs. Eli Whitney apledo gimtąjį Mas-
sachusetts'ą 1792 metuose ir nukeliavo į Georgiją kaip
mokytojas.

Ponį Greene, kurios namuose Whitney viešėjo, įvedė
jį į kambarį, kur buvo oficeriai ir keliatas plantatorų ir
perstė jį kaip jauną žmogų didžiai dorą ir talentuotą.
Jaunas mokytojas paaiškino, kad niekuomet nematė bo-
velnos ir jos seklių, bet pridėjo apžiūrėti ir kas galima
padaryti. Užsitarė, kad dirbti ištyrimus. Turėjo pats
sau padaryti įrankius, o dargi dirbti vielą, nes tuomet
nieko negalima buvo gauti pirkti Savannah'e. Dirbo visą
žiemą, o galų-gale mašina nusisekė.

Miller'is, kuris ką tik apsiėdė su ponu Greene, pa-
sisulė jį dalį su Whitney'ju ir sujieškoti pinigų mašinos
pagrindimui ir dirbimui. Žmonės ateidavo žiūrėti į tą
stebuklingą išradimą; bet Miller'is atsiskakė kam-nors jį
parodyti, nes dar negavo tam išradimui patento.

Kai kurie tečiaus iš atsilankiusių įsilaužė naktį ir iš-
vogė mašinos slėp'ni. Dalininkai pamatė, kad mašinos,
pagal jų išradimą padarytos, jau vartojamos. Whitney
užėjo fabriką New Haven'e, bet ilga liga trukdė darbą, o
tuo tarpu patento išgavimui liko sunaudoti likusieji pini-
gai. Whitney nuolatos sirgo, o kuomet išgyjo, fabrika
sudegė su visomis mašinomis ir popierėmis. Tuomet tai
atėjo žinia, kad anglai pirkliai nenor priimti bovelnos jo
mašinomis valytos, tvirtindami, kad valymo budas gadina
bovelną. Whitney nuvaziavo į Angliją ir prašalino už-
mėtinėjimus ant savo mašinos, kurią nuo to laiko pradėjo
vartoti. Pralose bylą su vienu jo mašinų pamėgdžiotuju,
iš tos tai priežasties tų mašinų priviso daugybė. Tik tai
1807 metuose išlosė bylą.

„Visas pietų valstijų vidurys apmirė, o gyventojai iš-
keliauvo delei stokos to, ant ko būtų galėję dirbti, kuomet
staiga tos mašinos išradimas atvėrė naudingą užsiėmimą,
pajudindamas visą apylenkę. Vaikams, suaugusiems ir
seniems galima buvo pasipelninti. Žmonės beturtytos
prislėgti ir neturėdami ką veikti įgijo turtus. Skolos li-
ko išmokėtos, musų kapitalai užaugo, o žemės kaina tri-
gubai pakilo“ — sako teisėjas Johnson'as savo nutari-
muose.

Whitney turėjo įsikišti kito darbo, kad užsidirbtų
ant pragyvenimo, iš priežasties tautiečių nesąžiningumo,
o tečiaus vienas didžiausių pasaulio laimėjimų išaugo iš
jo pralaimėjimo. Vieton svaro išvalytos bovelnos, kiek
galėjo padaryti per dieną geras darbininkas, išradimas
davė progą darbininkams išvalyti šimtus svarų tame pa-
čiame laike. Tas išradimas negirdėtai pakėlė pietų Val-
sėjų bovelnos išdirbimą ir buvo vertas daugiau, kaip mili-
jardą dolerių.

„Jokis liežuvis — sako E. P. Whipple'as — negali
aiškiai išreikšti niekšiško, brutališko ir žemumo,
kokių žmonės valšina savo aukas dar joms begyvenant, o
paskui jas garbino. Dante buvo gerbiamas prie grabo, jį
kurį įvarė jį persekiojamai.“

Milton'as, begyvendamas, buvo: — „Ponu Miltonu,
spangu žalciau, kuris savo nuodais apspiauja karališką
ypatį“, o netrukus po to galingu dainos pasauliu. Tas
beprotiškas perėjimas nuo neapykantos prie apoteozos,
tas pripažinimas tuomet, kuomet jis palieka išjuokimu,
biaurina istoriją.

„Dargi šiame pasaulyje — sako ponis Stove — ateis
teismo diena; o vardai, kurie puola, kaip puiki vėliava,
dumble sumalsyta, pakils iš naujo garbingai tautų akyse.“

Mirtis neįveikia tokių žmonių. Regulus galėjo būti
kunskiai balsei kankinimų sunaikintas, bet jo dvasia
įkvėpė rymėnus nutrinti nuo žemės paviršiaus Cartagena.
Winkelried'as puolė austrų strelomis subadytas, bet Švei-
carija laisva. Wallace'as liko sudraskytas — bet ne
Scotlandija. Lincoln'as liko užmuštas, bet nė vienas jo
veiklas netapo sunaikintu. Nebuvo kankintinio, kurio
mirtis nebūtų toliau paslinkusi dalyko, kurį jis gynė,
negu jis pats būtų pastumęs jį žodžių ar plunksna.

Nesiliaująs pasivėdimas gyvenimo pradžioje yra pa-
ojingas. „Saugokitės pirmo didesnio laimėjimo! Jis gali
turėti savyje nupuolimo branduolį. Ne vienas žuvo įsti-
kėdamas per daug pirmam laimėjimui.“

Paojus ne tame, kad nupulti, bet tame, kad nupuol-
us nepakilti:

Didžiausi veikalai pasaulyje įvykdyti tapo su drąsos
pagelba, o didžiausi laimėjimai gimė iš pralaimėjimų.
Kiekvienas geras, kuriuo naudojamas — ypatiška rany-
bė, laisvė, — liko įgyti po ilgų metų pikto viešpatavimo.

Mokėti pralaimėjimą išnaudoti laimėjimui yra visas
pasisekimo slėpinys.

Kančiose be skundų yra kažin kas prakilnaus;
tais nenuoseklumas yra naudingesnis, negu pasiseki.
Nuolatinis nuseklumas parodo mums tik vieną pas-
pusę, nes apsupa mus draugais, kurie kalba mums
musų nuopelnus, o vienu kartu paliepia tiems drau-
gams, nuo kurių galėtumėm patirti apie musų ydas.

Columb'as iš trečios jo kelionės atvežė surinktą iš
tos šalies, kurią jis surado. Nors supykusieji žmonės gy-
rė jį, o jo draugė karalienė išliuosavo jį, persekiojimai
kankino jį, kuomet išnauso plaukė per Atlantic'ą. Sep-
tynedesimties metų sugrįžo iš ketvirtos ir paskutinės ke-
lionės į Ispaniją. Tikėjosi atlyginimo, bent tiek, kad ga-
lėtų pragyventi per senatvę. Tečiaus jo prašymai paliko
be pasekmių. Gyveno dar porą mėnesių sugrįžęs beturtis
ir nelgydomos ligos kankinamas. Lig pat mirsiant buvo
vos apkenčiamu beturčiu. Atėmė nuo jo drabužius ir
pardavė, neturėjo nuosavo buto ir vėlinosi su sąskaitos
apmokėjimu viešbutyje. Mirstančiu balsu ištare tuomet
žodžius savo prastumu pajudinčius: „Aš gennetis, at-
radau tolimuose vakaruose tvirtą žemę ir Indijos salas.“
Pasimirė Walladolid'e Gegužės 20 d. 1506 metuose, o pa-
skutiniai jo žodžiai buvo: „Viespatie, atiduodu vėlę
Tavo rankas.“ Pasimirė apleistu beturčiu, o pirklys iš
Seville'as, kuris buvo jaunesniu oficeriu ant laivo, da-
vė savo vardą didžiausiai tautai pasaulio. Ar gi dėl to
jurininko genueniečio gyvenimas išieškotas? Paklauskite
šimto milijono žmonių šalių apgyvenančių, kurių jis surado
kaipo tyrliakius; paklauskite didžiausios pasaulyje Re-
publikos, ar Columb'o gyvenimas sunaikintas?

Johanna d'Arc tapo gyva sudeginta Rouene be ma-
žiausio Karolio VII pasipriešinimo, kuris tik per ją įgavo
karuną. Ar per tą jos gyvenimas liko išieškotas? Pa-
klausk šalyje jos, špižo ir marmuro, stovyklomis apstotoje,
ar Orleanso Mergelės atmintis negyvena kiekvieno franco-
zo širdyje?

„Didvyriškai Wallace'as ant ešafoto galabinamas
— sako Carlyle'as — negalėjo užkenti, kad jo mylima
Scotlandija netaptų Anglijos dalia; bet užkenskė, kad ji
taptų ant despotizmo ir beteisiskumo sąlygų, ir šiandien
dar garsina nuo senos Wallhallijos, kad tai yra teisingas
ryšis brolio su broliu, o ne pono su vergu.“

Leonides ir jo trys šimtai kareivių žuvo begindami
tarpkalnį nuo persų galingos kareivijos per tris dienas;
bet jų pralaimėjimas buvo tautos laimėjimu ir gyvės dai-
noje ir istorijoje, kuomet Xerxes tuo tarpu su savo didžia
kareivija yra minimas dėl Termopilų ir pralaimėjimo ties
Salamina.

Kuomet patėmyta, kad anglų laivas „Birkenhead“,
vežantis kareivius, yra audros užgautas, vadovaujantis ofice-
ris liepė savo žmonėms stovėti, kaip parodos laike, ku-
met valtis su moterimis ir vaikais plaukė nuo laivo. Sto-
vėjo, nors vanduo siekė kojų, o kuomet pasiekė lig juo-
stos, laikė ore švius, kol laivas nenuskendo. Ar spėjate,
kad tas pralaimėjimas nebuvo laimėjimu? Budas yra pa-
jėga silpnumą įveikianti.

Viso proto ar kuno stengimos gali nepasiekti savo
tikslu žmonių akyse, bet ką-nors padariai, bus viskas su-
sverta ant Visagalės Teisybės svarstuvų ir neaplenks ta-
vės atlyginimas.

SKYRIUS XX.

Ilga gyvastis ir kaip ją įgyti.

„O palaiminta sveikata! brangesnė esi
už auksą ir turtus! tu išlepioji dvaisį ir
atidariai visas jo pajegas. Kas tave tu-
ri, ne daug ko gali gauti, o nelaimin-
jam, kuriam tave traukia, — traukia
viso ko.“

Stern'as.

„Sveikata ir linksmumas tveria dailu-
mą.“

Dr. Parr'as.

„Kai kurie žmonės patis savo ranko-
mis kasa sau grabą.“

Sidney Smith'as.

„Pilvas reikalauja ir neklausio jokių
receptų, o juk tai ne godus sutvėrimas,
nes patikima mažu užmokėjimu, jeigu
jam duodi tik tiek, kiek priivalo, o ne
tik, kiek gali.“

Seneca.

„Uždaryk langą nuo saulės, o atidarysi
duris daktarui.“

Italių priežodis.

Nepaprastas tapytojas-dailininkas, kokį pažįsta pa-
saulis, nupiešė nepaprastai puikų paveikslą. Diena iš
dienos ištisus metus dirbo ant to paveikslu, plėtodamas jį
iš paprasto painio, kokį nepalikio paveikslu, į kurį kiek-
vienas su pasigėrėjimu žiūrėjo. Bet, neveizdint jį stebuk-
lingą talentą, tame paveiksle išreikštą, dailininkas nepa-
siekė galutinio tikslo. Rodėsi, kad varos naktį pasiekė-
davo. Rausva varsa nuo veido ir lupų pražudavo. Bly-
zanti akis gėsdavo ir rodi, kad jos yra aukskelio giluo-
mėje. Dailus kunas netekdavo rožės lapelio varo ir tap-
davo geltonu. Dailininko darbas tapo sunaikintu, o jis
nežinojo kodėl.

Jo teptukas buvo toks pat vikrus, koloritas nebuvo
netyras, sumanymas ne kenksmingas. Darbas buvo gerai
atliktas, bet naktį gadinio jį priešininkas, teip-pat daili-
ninkas, kurio niekas negyrė ir nieks nesistebėjo. Pavy-
dėdamas garbės anam, kurią jis gavo linksmiais paveik-
slais, užtemdindamas jo panirusius, išskverbėdavo naktį
į dirbtuvę su tamsiais dažais ir naikino darbą, kurio pa-
mėgdžioti negalėjo. Tokiu būdu paveikslas, kuris būtų
galėjęs būti pavyzdžiu kitiems paveikslams, niekuomet
nepasiekė savo aukštybių ir pagalios sunyko, jau be vil-
ties atn

ORAS, VANDUO, ŠVIESA IR ŠILUMA.

LIETUVOS PROFESORIAUS BLOCHMANO.

Tai tie patys elementai turi būti ir val-
reikalinguose atnaujinimui kuno.
elementai, ypač angladarys ir hydro-
genas yra visose valgomuose daiktuose, ly-
giai augmenyse kaip žvėris kilmės, tai-
gi augmenyse, grūduose ir mėsos.

Angladarys yra ne tik medys, malkose
ir akmeninėse anglyse, kurios pasidaro iš
augusių labai seniai medžių, bet teipgi la-
puose ir žieduose, grūduose ir vaisiuose viso-
kių augmenų, augmenų syvose ir iš jų pa-
daromose produktuose, paveikslan, cukru-
je, padaromame iš burokų syvų arba iš syvų
cukrinų medžių, kaip nesunkiai atsakant
mėginimais susekti. Apart angladario, cu-
krųje yra tik chemiškai su juom susijungęs
vanduo. Jeigu mes į sūtarpintą vandenį
cukrų įpilsime drutos sieriūš rugšties, tai ji
perima vandenį, o pasiluosavęs angladarys,
paprastai juodas, pradės eiti iš stiklo, ku-
riame buvo vandenį sūtarpintas cukrus.

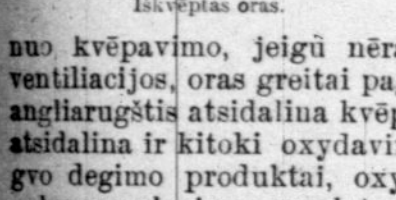
Drauge su maitingomis medegomis, kaip
antai: duona, mėsa, pienas, žuvis mėsos ir
t. t., mes pa-
imame daug-
ybę visokių
produktų, ku-
rinose yra an-
gladarys, bu-
tinai reika-
lingas palaik-
ymui, augmi-
nui ir atnau-
jinimui mūsų

kuno. Visi tie produktai pereina daug vi-
sokių persikeitimų, kuriuos gindome prisigrie-
bimas į mūsų kūną įkvėpti plaučių oksigeno.
Galutini produktai visų tų persikeitimų yra
— anglirugštis ir vandens garai išsanti iš-
kvėptame ore.

Surinkime iškvėptą orą cilindryje, ku-
riame yra vanduo. Išstikime garą esantį
anglirugštis vandens kalkių vandeniu. Kalkių
vanduo, susidūręs su tuo garu, tuojuos su-
sidrumsčia; taigi aišku, jog iškvėptame ore
yra daug anglirugštis, daug daugiau, ne-
gu jos yra apsiučiandioj mus atmosferoj.
Atmosferinį orą, ant 10000 apėmio dalių,
yra vos 3 apėmio dalys anglirugštis, iš-
kvėptame gi ore — 400—500 dalių angli-
rugštis; taigi tokiam ore jos yra 150 kar-
tų daugiau.

Suaugęs žmogus, kvėpuodamas, išpučia
kasdieną apie 2 svarus anglirugštis, o sun-
kia dirbdamas net 2½ svaro. Reikalingą
angladarį kūnas paima su maistu. Už-
darytose rūmose, kur su-
sirenka daug žmonių, kaip
antai: bazny-
čiose, teatruose,
mokyklose,

nuo kvėpavimo, jeigu nėra gerai įtaisytos
ventiliacijos, oras greitai pagenda. Ne vien
anglirugštis atsidalina kvėpuojant, drauge
atsidalina ir kitoki oksydavimo, taigi palen-
go degimo produktai, oksydavimas gi arba
palengvas degimas nuolatos atsibūva mūsų
kūne, bet anglirugštis atsidalina daugiau-
siai, todėl jos daugumas yra kaip mišra
apreimimui apie gerumą oro. Geras, tinka-
mas kvėpavimui, oras turi dešimtyje tuk-
stančių apėmio dalių turėti ne daugiau 10
apėmio dalių anglirugštis. Jeigu jos yra
daugiau, oras yra pagėdęs, gali užkenkti
sveikatai, o kartais ir mirtį atgabenti.

Anglirugštis gamtoje.

Prie anglirugštis, kokią, kvėpuodami,
išpučia žmonės ir gyvūnai, reikia dar pridėti
anglirugštį atsidalinančią, einančią į orą
dumtraukių, kuriant malkas ir anglis; to-
liau anglirugštį atsidalinančią degant ga-
zui, kerosinui, žvakėms ir kitokiems žibu-
rams; apart to dar reikia pridėti anglirug-
štį besidarantį puvant ir besidalinant or-
ganikiems kūnams ant žemės paviršiaus ir
žemėj. Tai čia gema klausymas, kas ir ko-
kiu būdu išvalo orą nuo tos daugybės nuola-
tos teršiančios orą, kuriuom mes kvėpuoja-
me, anglirugštis?

Visi žalieji augmenys, po įtekme sau-
lės šviesos, paima reikalingą besitvirtin-
tą anglirugštį, nuo anglų atskiria
oxygeną, anglis palaiko, o oxygeną, jau iš-
valytą, išleidžia vel į orą; oras todėl vietose,
kur yra daug medžių, kaip antai: laukuose,
griose, soduose daug geresnis, sveikesnis
negu vietose, kur augmenų nėra. Augme-
nys daugiausiai reikalingo sau maisto paima
iš oro. Iš žemės augmenys šaknimis paima
tik tą maistą, iš kurio, sudegus jiems, lieka
tik pelenai. Iš anglirugštis išsėnančios iš
žemės ir žmonių plaučių, iš dumtraukių ir
t. t. pasidaro mūsų grios, nuo jų paeina tar-
pumas javų, našumas dirvų. Teisybė, žie-
mos laike, nužudžius medžiams lapus, jie už-
miega, nesidarbuoja, bet nereikia užmiršti,
jog laike žiemos mūsų kraštuose kitur me-
dikai žaliuoja ir atlieka gamtos paskirtą da-
rą ir oro tekejimui arba vėjai reguliuoja pa-
skirstymą oxygeno ir anglirugštis. Aug-
menys todėl yra reguliatoriai, jie palaiko
pastovumą tokio oro sudėjimo, kokio mums
reikia. Toks mat yra idomus ryšis tarp aug-
menų ir gyvūnų. Jeigu nebūt augmenų,
oro tiek prisirinktų anglirugštis, kad mes,
kvėpuodami tokiu oru, greitai turėtumėm
užtikti.

Trumpai dar peržiūrėkime apsiurėski-
mus atsibūvančius mūsų kūne, kadangi tie
apsiurėskimai ankštai rūsai su aprašytais
dalykais. Mės plaučiai įkvėptame ore
plaučiuose kraują paima oxygeną ir išnešio-
ja jį po visą mūsų kūną; perimtas anglirug-
štis kraują sugrįžta į plaučius ir atidalina
anglirugštį; tas atsibūva prie kiekvieno
įkvėpimo ir išputimo oro. Mūsų kūne oxy-
genas jungiasi su angladariu, kurį mes vi-
sokiuose pavidaluose paimame su maistu.
Besijungimas gi oxygeno su angladariu yra
tai palengvas degimas; toks besijungimas
oxygeno ir angladario mūsų kūne atsibūva
be pertraukos, žinoma, kol kūnas yra gyvas,
ir palaiko jo šilumą, yra šaltinių šilumos
mūsų kūne. Mūsų kūnas kasdieną šilumos
žudo po 2500 kalorijų, taigi žudo tiek šil-
umos, kiek reikia sušildyti 2500 kyliogru-
mų vandens ant 1° C. arba tiek, kiek reikia
sušildyti 250 kyliogruų vandens ant 10°
C. arba 25 kyliogruų (50 svarų) iki užvi-
rimui. Tą nužudytą šilumą atnaujina šilū-
ma palengvo degimo dalių mūsų organizmo,
o tas sudegusias dalis atnaujina vėl medegos
paimtos su maistu.

Ispusta mūsų plaučių anglirugštis yra
maistu augmenims, o tie už ją mums atlygi-
na išvalydami orą reikalingą kvėpavimui.
Mūsų kūne šiluma naikiša, padalina maitin-
gas medegas, augmenys vėl, po įtekme sau-
lės šilumos, pavidale vaisių ir grūdų išna-
uina tas medegas padaro, parupina jas mūsų
maistu.

Persikeitimai, kokius maitingos mede-
gos turi pereiti mūsų kūne, labai painūs ir
dar ne visai ištirti. Bet kaip ten su tais
persikeitimais nebūtų, galų gale tos maitin-
gos medegos pasidalina, jos vis yra tos visos
medegos, kokios butinai reikalingos atnau-
jinimui ir palaikymui mūsų kūno; tos pa-
matinės medegos, elementai, yra mineralu-
os. Persikeitė tik jų sudėjimo kaina ir
budas jų veikimo ant vieno kito. Toki jau
procesai atsibūva visoj gamtoj.

Pažvalgos Aristotelio ir šių laikų mokslas.

IV amžių Christui negimus, Grekijoj
gyveno mokslininkas, garbės kurio išsiplatino
toli už rubėžių jo tėvynės; tai buvo greki-
škas filosofas Aristoteles, vadinamas „tėvu
gamtos mokslų“. Jis laikė ugnį elementari-
są gamtos pajėgia teip kaip ir vandenį.
Sulyg jo manymo, kiekvienas elementas ap-
ima keturias pamatines medegos ypatybes:
sausumą, drėgnumą, šilumą ir šaltį. Persi-
keitimai tų medegų atsibūva perdavimu vie-
no ypatybių kitam.

Vanduo drėgnas ir šaltas, jis yra skysti-
mo pavidale ir gali persikeisti į garą (į orą),
jeigu jį šildyti, arba į kietą (žemę), jeigu
jam duoti išgaruoti (pasilieka mat, išgara-
vus, kietos minerališkos dalys) ir tt.

Tokios pažiūros, nors nesutinka su šios
dienos mokslu, netik užganėdino Aristotelio
laikų ir apšviestus žmones, bet laikėsi 2000
metų, kol Robert Boyle, XVII amžj, besirė-
mdamas ant atliktų mėginimų, nesutvėrė
pamatų tikram chemiškų elementų supratimui,
teip kaip dabar suprantame chemišką
elemento arba sudėtinio prasmę.

Toliau negu elementas chemiškai analy-
za eiti negali; ir žmogaus protas negali ap-
imti nieko dar svarbesnio.

Elementai, jų ženklai ir atominiai svarumai.

Chemiškų, nepadalinamų sudėtinųjų ar-
ba elementų, kaip jau sakėme, yra nedaug —
iš viso, iki šiol žinomų, yra 74. Iš jų susi-
dėda visišanti ant žemės daiktai, o gal ir
ant visų dangiškų kūnų, visi, gal, esanti
gamtoje daiktai. Paminėsim jų vardus ir
ženklus ir atominį svarumą. Elementai
tie yra:

elementai.	chemiški ženklai.	atominis svarumas.
Azotas	N	13,9
Aluminium	Al	26,9
Argonas	Ar	39,7
Baris	Ba	136,4
Berilius	Be	9,0
Boras	B	10,9
Bromas	Br	79,3
Vanadius	V	51,0
Bismutas	Bi	206,5
Hydrogenas	H	1,0
Wolfram	W	182,7
Gadolinius	Gd	154,9
Gallium	Ga	68,5
Helium	He	4,0
Germanium	Ge	71,7
Geležis (Ferrum)	Fe	55,6
Auksas (Aurum)	Au	195,7
Indium	In	112,8
Iridium	Ir	191,7
Yterbium	Yb	171,7
Ytrium	Yt	88,3
Yodas	Y	125,9
Cadmium	Cd	111,1
Kalium	K	38,8
Calcium	Ca	39,8
Oxygenas	O	15,9
Cobaltas	Co	59,1
Lantanum	La	137,6
Litium	Li	7,0
Magnium	Mg	24,2
Morganas	Mn	54,6
Molibden	Mo	95,3
Arsenikas	As	74,5
Varis (Cuprum)	Cu	63,1
Natrium	Na	22,9
Neodimas	Ne	129,4
Nikkelis	Ni	58,4
Niobium	Nb	93,3
Cinas	Sn	118,3
Osmium	Os	189,6
Palladium	Pd	105,6
Platina	Pt	193,4
Prazeodimis	Pr	142,4

Rhodium	Rh	102,2
Gyvasis sidabras	Hg	198,5
Rubidium	Rb	84,8
Ruthenium	Ru	100,9
Samarium	Sa	148,9
Švinas (Plumbum)	Pb	205,4
Selenas	Se	78,4
Sidabras (Argentum)	Ag	107,1
Silicium	Si	28,2
Skandium	Sc	43,7
Strontium	Sr	87,0
Surma	Sb	119,5
Siera (Sulphur)	S	31,8
Tallium	Tl	202,8
Tantalum	Ta	181,2
Tellurium	T	127,0

Terblum	Tb	158,8
Titanum	Ti	47,8
Thorium	Th	232,0
Tullium	Tu	169,4
Angliadarys (Carbon)	C	11,9
Uranas	U	237,8
Fosforas	P	30,8
Floras	F	18,9
Chloras	Cl	35,2
Chromas	Cr	51,7
Cesium	Cs	131,9
Cerium	Ce	139,1
Cinkas	Zn	64,9
Circonium	Zr	89,9
Erbium	Er	165,0

GALAS.

IŠ VISUR.

|| Berlyne ir Charlottenburge
vokiška policija darė krates mas-
koliškų studentų gyvenimuose;
suaresavo daug studentų, vedė
policijos areštą kiekvieną, kuris
umai negalėjo policistams parodyti
legitimacijos dokumentų;
suaresavo ir daug moterų. Ne
studentams policija uždraudė lan-
kytiesi policijos daleistoj masko-
liškų studentų skaitlykloj. Be
abejonės, valdžios dalį suareštuotų
išvyš iš Vokietijos. Krates
policija darė lygiai Berlyne, kaip
ir Charlottenburge maskoliškų
studentų skaitlyklose ir kaip sa-
ko, rado čia daug anarchistiškų
rašų.

|| Sveicarijoj, mieste Zueriche,
likosi suareštuotas maskoliškasis
ukėšas Radialiks (pravarde per-
kreipta, bet ji išrodo lietuvišką).
Sveicarijos valdžios rengėsi jį iš-
duoti Maskolijai. 4 d. berželio
penki, teipgi maskoliški, ukėšai
užpuolė kalėjimą ir stengėsi iš-
liuosuoti Radialiką, bet nepasise-
kė.

|| Pietinėj Amerikoj, republikoj
Chili, sustreikavo tarnaujanti ant
visų geležinkelų ir per tai begio-
jimas traukių pasiliovė. Tarnau-
janti reikalavė geresnių algų ir
trumpesnio darbo laiko.

|| Guatemalaus augščiausiasis teis-
mas perkratinoje antru kartu
provas 19 ypatų pirmutinio sūdo
mirtin pasmerktų už sukaltį ant
gyvasties prezidento Cabrerės.
Antroje provoj, 19 ypatų, mir-
stin pasmerkė 12 ypatų, iš jų 11
yra guatemaličiai, o vienas išpa-
nijas. Viena ypatė likosi ištė-
sinta, kiti pasmerkti kalėjimui.

|| Japonijoj sustreikavo darbi-
ninkai Beshi vario kastynių, iš-
vyso suvirsum 1000 vyrų. Užsi-
laiko jie neramiai: nutraukė tele-
fonų ir telegrafų dratus; vartoja
paraką ir dinamitą groviumi ka-
syklų įtaisymų. Randas išsiuntė
karacivius ginti kasyklas.

|| Dumos susirinkime 6 d. ber-
želio, jos prezidentas Galovin ap-
reikė, jog caras rugoja, kad du-
ma per daug palengva darbuojasi.
Tarp rando pasekėjų gi platinasi
paskalas, jog duma neužligo bus
išvaikyta. Kiek vienok yra tei-
sybės tose paskalose; sunku suži-
noti.

|| Pramoningiausiame Lenkijos
mieste Lodz nesiliauja užmušinė-
jimai tarp tautiečių ir socialistų
darbininkų. Pereitį savaitę už-
mušė čia 11 ypatų, o tame skait-
lyje du dirbtuvių savininkų, o 37
ypatų tapo sužeistos. Tautiečiai
sutvėrė paslapta sąjungą ir už-
mušinėja priešingos partijos dar-
bininkus. Prašalinti nuo darbo
Poznańskio medvilnės dirbtuvių
darbininkai nušovė dirbtuvių di-
rektorį Reisą ir mirtinai pašovė
inžinierių Asniką.

|| Rymo aplinkinėse, iš iškėsių
orlaivų trenkė perkunas ir jį užde-
gė. Buves jame kapitonas Oliveli-
li likosi užmuštas.

|| Persijos raudui nepasisekė
suvaldyti pasikėlimą. Pasikėli-
liai turi 15000 ginkluotų vyrų ir
6 kanuoles.

|| Susivaziavę terptautiskam
kongresan Belgijos sostinėj,
Bruxelėj visų civilizuotų kraštų
socialistai užgyrė pakelti prote-
stą prieš procesą ir laikymą
kalėjime viršinių Western Fe-
deration of Miners organizacijos
Moyer'o, Haywood'o ir Pettibone.

|| 4 d. berželio, mieste Lodz,
Lenkijoj, teroristai metė bombą į
policijos patrėlę; eksplozijos du-
bos policijos šnipai likosi užmušti,
o du kareiviai ir 3 civiliškos ypatos
tapo sužeistos. Pasikubinausi ant
eksplozijos vietos kareivių patrėlė
pradėjo tuojaus šaudyti į susi-
rinkusias ant gatvės žmonių mi-
nias ir pašovė 13 ypatų. Suares-
tavo gi 30.

|| Angliški konsuliai pietiniuose
Chinuose pranešė savo raudui, jog
sukilę čia maištai eina silpnyn.
Angliška misija Kacheiane likosi
išgriauta, bet misijonieriams pa-
sisekė pabėgti.

|| Meksiką 9 d. berželio atėjo
zinia, kad prezidentas republikos
Guatemalės, Cabrera, likosi užmu-
štas. Patvirtinimo tos žinios vie-
dar nėra.

|| Iš Europinės Maskolijos daug
žmonių kraustosi į Siberiją. Per
dvi savaites gegužio mėnesio iš-
keliavo 283665 ypatos. Daugu-
pin padavė carui rezignaciją.
Matyt jis ne galėjo su caru kame-
nors susitaikyti.

|| Vokietija ant jurių dugno klo-
ja trečiąją telegrafo liniją tarp
Amerikos ir Vokietijos. Ispani-
ja daleido Vokietijai ant Kanari-
jų salų įtaisyti savo telegrafo
stacijas; toje stacijoje jungs vokiš-
kus telegrafus esančius ant jurių
dugno ir į Argentiną ir Braziliją.

|| Buves Vengrijos ministerijų
perdėtinis Tiša apreiškė, jog Ven-
grijos randas kas metą išleidžia
gana didelę pinigų sumą papirki-
mams laikraščių. Papirkai laik-
raščiai, tarnaujanti randas ir
valdančioms partijoms yra veik-
visuose civilizuotuose kraštuose,
neišskiriant Anglijos, Prancuzijos
arba Amerikos.

|| Carskame Sele, eskadronas
užary, saugojantis caro šeimyną,
susibuntavo, bet karacivius pasi-
sekė nuraminti ir susibuntavę
nuo nuginkluoti. Kareivių vado-
vai likosi atiduoti kariskam sudui.

|| Laikraštis „Novoje Vremia“
praneša, buk važiuojant caro bro-
liui Mikolai automobiliu į Car-
skoje Selo, nežinia kas sušovė ant
kelio akmenų kruvą. Jeigu auto-
mobilus būtų smarkiai į akmenis
įvažiavęs, caro brolis būtų galėjęs
užsimuši.

|| Netoli porto Zarsijos, Tunise,
(šaurinėj Afrikaj), ant slapta ga-
benančio amuniciją turkiško laivo
atsitiko eksplozija, kuri išardė
laivą ir 80 žmonių jo įgulos užmu-
šė. Ant minėto laivo buvo 500
bačkučių parako.

|| Vengrai iškilmingai apvaik-
čioja 50 metines viešpatavimo
ciecoriaus Pranciškaus Juozapo
sukaktuves, kuris Vengrijos ka-
raliumi tapo apvainikuotas 8-tą
dieną berželio 1867 metuose.
Socialistai Pešte kėlė demonstra-
cijas, reikalaudami išplatinimo ir
Vengrijoj visuotinio balsavimo tie-
sy. Buvo čia ir susirėmimas ni-
nų su policija, ir prie to diktai
žmonių likosi sužeisti.

|| Italijos randas kariumenės
reikalams šmet pareikalavo 40
milijonų doliarų daugiau, bet
parlamento komisija atsisakė pa-
remti rando reikalavimą, todėl jis
negali perėti. Matyt, Italijos
žmonės pritaria Anglijos užmany-
tam kitoms tautos sumazinimui
besiginklavimo, kas teip labai
ypač Vokietijai nepatinka.

|| Laikraščiai praneša, buk Mas-
kvoj pasekėjų naujos anarchistų
partijos likosi užmuštas direkto-
rijos medvilnės dirbtuvių Otto Pel-
zer. Laikraščiai rašo, buk toji
partija greitai auga Maskolijoj,
socialdemokratai kasdieną žudo
augančius, kurie pristoją prie
naujai susivėrusios anarchistų
partijos.

|| Baisus sukuryrs, 6 d. ber-
želio, išgriovė miestą Kurachi, In-
dijose. Vėtra tą išmetė ant kranto
daug laivų; mieste gi veik visos
tribos likosi arba sugriautos ar-
ba pagadytos. Miestas Kurachi
yra Bombajaus apskrityj, turėjo
120000 gyventojų.

|| Sugrįžę jau į Peterburgą so-
cialistai dumos atstovai: Dzapa-
rdž, Dzongeli ir Kandelaiok.
Atkakus jiems Peterburgas, poli-
cija pas juos padarė krata.

|| Užgimus smarkesniems nesu-
tikimams tarp Amerikos ir Japo-
nijos, Prancuzija stengiasi nesu-
tinkančias viešpatystes sutaisyti,
kalbina Ameriką pristoti prie ry-
šio su Japonija.

|| Sveicarijoj nusišovė moteris
suaresuoto Vokietijoj ir sėdinčio
kalėjime profesoriaus Washing-
tono Universiteto Karoliaus Hlau.
Jis apkaltintas, buk lapkričio mė-
nesy nušovė savo vuošvę.

|| Paryžiaus laikraštis „Petit
Parisien“ pagarsino, buk Masko-
lijos ministerijų perdėtinis Stoly-
pin padavė carui rezignaciją.
Matyt jis ne galėjo su caru kame-
nors susitaikyti.

|| Dėl brangumo grūdų, Pary-
žiaus duonkeipai pakėlė ant 5
centimų kainas duonos bandutes.
Parlamentui paduotas sumany-
mas tuom tarpu panaikinti mui-
tus ant svetimų javų.

|| Serbijos ministerija pasitrau-
kė, kadangi neįstengė susitaikyti
su parlamentu.

|| Vokietijos valdybose pietinėj
Afrikaj 10000 čia buvusių hererų nu-
mirė iš bado.

|| Morokkaj sultano kariumenės
pasikėlėliai likosi sumušti.

Šeštas lankas.

Parašė Br. Vargšas.

Apstojau pigiam viešbuty;
vienam iš geriausių, kokį galėjau
surasti tame miestelyje. Galas
namo stovėjo į gatvę, o visas il-
gumas ištiesias buvo purviname
kieme, tik nuo durų iki gatvės iš-
dėlioti plytgaliai ir akmenai gel-
bėjo nuo bridimo iki kelių purvy-
ne. Prieš langą mano mažo kama-
bario, kiek tik galėjau užmatyti,
riogsojo dideli staldai vezimams
ir arklams nakvojantių, arba su-
stojusių pasilsėti pakeleivių. Tas
namas priminė man tuos laikus,
kada aš, dar jaunučiu budamas,
vazinėčiau į atlaidus ir teipgi pa-
kelinį užvažiuodavo tėvas pas
seną, protinę žydą Aiziką, duoti
pasilsėti arklams ir patiems išger-
ti porą stiklų arbatos, kurią visa-
vienai, menkai ypatai, — vienai
dulei tos nelaimingos, pagal
nuomonę kaimynės, visuome-
nės. Jos maloniam, plonam balse
skambėjo paslėpta, gera ir baisi,
švelni ir asaruota neapykanta, be-
dijties išsisteisinimo prieš „teisin-
tąją“ visuomenę. Nieko, apart
žvėriškų veidų su biaužiausiomis
smilimis neteko jai matyti ir tie
visi stumdymai, užkabinejimai
gatvė einant, visas jos atskirtas
gyvenimas neleidė atleisti visuo-
menei, nes ji jautė tame skriaudo,
kaip kokią naštą ant visados už-
verstą ant jos pečį.

— Tamista klausiai mane, ko-
kiu būdu aš patekau į tokį gyve-
nimą? Ilga ir paprasta pasaka...
Tėvas mano buvo prastu darbi-
ninku, motina, užrakinus mane,
išbėgdavo plauti, kam papuolė,
grindis, drabužius; vienok nors
dirbo, skurdas buvo kasdieniniu
svečiu mūsų mažam kambaryje.
Paaugus man iki penkių metų,
vienais metais netekau tėvo ir
motinos, su kuriais drauge mirė
man ir viskas brangiausias, ką ga-
lėjo turėti išauklėta vargė mergai-
tė....

Sunkiai atsidusėjo. Aš, nulė-
dęs galvą, klausiau, voliodamas
terp pirštų trupinį duonos.

— Gal tamistai nubodo mano
pasaka?...

— Pasakokit,.... pasakokit,—
lylg besijausdamas kaltu, tariu aš,
ir pats nežinau kodėl, padaviau jai
ranką.

— Greit nubosta tokios pasako-
s, — tyliai ištare kaimynė —
jos skaisčiose akyse sublyzgėjo
dvi dideli kaip perlai asaros. —

— Priėmė auginti mane tėvų
kaimynai.... Rinkau mieste mal-
kas, rinkau grūdus po laukus, sie-
nų ir šiaudus nuo gatvių ir vis sa-
mo maitinėjams, peršalus ir per
dienas ne valgiusi, iki devynių

šeimyninkui atnešus man pietus,
aš iš netyčių užklausiau jo:

— Kas čia per mergina gyvena
13-tam numeryje

metų amžiaus. Į mūsų miestelį, kuris dar šiądien stovi mano akys, atkeliavo cirks, kurlame nieko, apat kelių šokių ir poros žirgų, nebuvo. Čia įbruko mane, kaip antra ranką, patarnavimams... Man, kaip kudiškiui, patiko toksai šokinėjimas "grazių ponių", pradžioje man ankso kalnus ir aš ne užilgio atsiradus svetimam mieste... Nuo to laiko prasidėjo mano gyvenimas pilnas karmybių ir išjuokimų, likau profesionališka jodinėtoja ir buvau tuom užgandinta kol... kol nepamačiau ir nesupratau, kas manę laukia sulaukus žilo plauko...

— Meskite tai gyvenimą! — Sušukau aš, — važiuokite su manim... Svetas platus...

— Jau mėginai, — nedrąsiai atsakė ji. — Aš bijau žmogaus ir jau niekad negalėsiu jam tikėti...

— Mėginot? Jau!

— Nebuvau dar teip... pažeminta, jaučiausi dar gyva, turinčia lygias tiesas ypatas, kada pamylėto mane jaunikius... Medžio cirka, persikyrusiu su savo draugu — žirgu ir tėjau su vyru, klausydamas jo, ir tikėdama jam. Pulkus paveikslai piešėsi mano prote. Aš mačiau savo lizdą, jaučiau savę liuosą nuo smugių priežiūrėtojų ir buvau laiminga...

Balsas jos nutruko ir ji pradėjo raudoti.

— Kas gi toliau atsitiko?

Kaimynė raudavo. Jokie maldaivai, jokios linksmybės negalėjo, rodos, pertraukti to verkimo, vaitojimo, atminus sunkią praeitį. Mažos bangutės upelio linksmai siaučia saulės spinduliais, tekėdamas baltu dugnu, bučiuoja akmenėlius, suslieja į ežerą ir dar kartą sukrutėjusios, suduodamos, atsiveikindamos su nekaltu ir puiškiu gyvenimu, kuris jau praėjo — pražuvo. Praėjo ir niekad jau, niekad nesugrįš... Mano kaimynės, kurios lyginai viskas buvo praėję ir tuose metuose spėjo išpasipazinti su dumblais gyvenimo, krutinė augsta kilnojos; tik už valandos, nušluosčiusi asaras, pradėjo kalbėti.

— Netikiu žmonėms, netikiu delfo, kad jie nejaucia ir ištvirkę. Aš jį mylėjau už atvirumą, už gerus velėjimus ir už norą išgelbėti mane...

— Bet kas atsitiko?...

Tas jaunikius, teip karštai kalbėjęs man žodžius meilės, įstūmė mane į draugiją, kurioje aš nieko, apat vyrų nemaniau... Čia viskas man buvo užbaigta.

Kaimynė nuleido akis. Praėjusi baisi teisybė naikino joje užgimusias geris ir šventas mintis.

— Tikėtis man! Meskit tai gyvenimą ir važiuokit su manim. Aš prižadavau viską padaryti.

— Ačiū tamistai!... — atsakė ir paėmė mano ranką.

Tuom tarpu, nedrąsiai, įėjo per duris šeimininkas ir patėmėjas, kaip kaimynė greit patraukė ranką, patylom tarė:

— Laimingai mano namai, kaip palaimintu Abrahamo... Gal jau pasveikinti galiu?

— Kaip tai?... Su kuom?

— Su kuom?... paantrino šeimininkas, trypdamas ant vienos vietos ir išskėdamas rankas, — Juk Dievas davė žmogui akis matyti. Tas nieko... Tas teip tur buti, nes Dievas paliko Mesijoniui apie tai įstatymą...

Sunku buvo suprasti, ką šeimininkas, kalbėdamas tas atskiras frazas, manė, bet galėjau spėti, kad tai jo kalba lyti to staugaus atitraukimo rankos.

— Tai niekai, šeimininke, — tariau aš, — mano kaimynė važiuoja su manim, pas mane...

— Su tamista?!

— Su kuom?!

— Ko gi teip nusistebėjai, tamista?

— Man gaila jos, — rodydamas pirštį į kaimynę, pasakė žydus. — Ji turi gerą gyvenimą... Vis su žmonėmis, visų guodijama, o su tamista kas? Paprastas šeimininkas gyvenimas. Vaikai, vargai, klapatai...

Ar dėl teip kalbėjo žydus, kad norėjo, kad ji dar ilgiau gyventų pas jį, mokėdama brangiau negu kiti už numerį, ar jis pavydėjo jai to šeimininko, ramaus gyvenimo, ar iš tikro geidė jai palaimos, kurią matė šokinėjime ant žirgo?

— Na, o kaip poryte su rukunda? Žadat važiuoti... Toki mokslą mesti į šalį!

Po ilgų apgailestavinčių, gavęs pinigų, išėjo šeimininkas, linkęs dūmams galvą. Buvo penkiolika minučių po septynių, kada aš su kaimynė išėjau ant siauros ir šlapios gatvės ir pasukau cirko link.

Puolė smulkus lytus. Palinkę žemyn, pageltę lapai, drebo, judinami vėjo, o lašai lytus be pertrūkio plakė juos, vis daugiau ir daugiau guldami jų ant žemės. Per lankus perlinkusių krautuvėlių krito silpni spinduliai ant gatvės, apšviestami vis tą patį purvą. Cirks, kurį teisingiau būtų pavadinti didele daržine, ant greit to išbaltinta, jau buvo pilnas. Muzika iš penkių suradusių triubų niurzgė kokią ten sudėvėtą valsą. Po antro varpelio sukuto publika, laukdama išeinant ir išjojant vieną iš jų, ką turėjo jį šį vakarą palinkinti. Akymirksnių pasirodė ant virvių du jaunikius ir jo gana ilgų besilažymų, nulenkę paraudusius veidus, teip pat greit pasislėpė, kaip pasirodė. Lukterėjus, išbėgo vaikas su mergina ir vėl prasidėjo išlankstymai kuno ir kada mergina, iškelta ant karties, pametė lyg-svarumą ir grabstydamas orą rankomis, krito žemyn, trumpas jos sėjonas liko oro pakeltas, o publika pasileido laukiniu juoku, ilgai plovdama delnais. Visi tuom paveikslu buvo užgandinti apat vienos ypatos, kuri, perkreipusi išdžiūvusį veidą, rausdamas, pasislėpė už sutruskusio uždango.

— Už teip pigią kainą ir tiek pamatų! — kalbėjo vienur. — "Gaus per snukį nuo pono už nukritimą" — girdėjosi toliau. Ant galo pasirodė augsta, laiba mergaitė ant mažo žirgo, kuris, ištiesęs kaklą, kiek įkabindamas, bėgo į ratą. Prasidėjo ta operacija, kuri turėjo labiausiai užgandinti atsilankiusius tą vakarą svečius. Į ratą kybojo lankai, per kuriuos jodinėtoja turėjo persokti žaibo greitu, idant vėl atsistoti ant žirgo, kuris bėgo tuom pačiu žingsniu. Per pirmą lanką kaip paukštis perlindo jodinėtoja ir vėl stojo ant žirgo. Prasidėjo entuzijastingas delnų plojimas. Teip vieną po kitam leido jodinėtoja lankus, prie garsaus delnų plojimo. Dar du lankai, dar du laimingi šokimai ir numeris užbaigtas! Žirgas vis tankiau purtė galvą, vis sunkėsi ir retėsi daršė jo žingsniai. Ir jodinėtoja neturėjo tos gracijos, kokia buvo prieš pirmą lanką, o palikti keturi lankai, matyt, nelinksmo jos. Dar du lankai persokti ir jai, gal buti, ateis giedrėnė diena, nors, kaip jai matėsi, nieko neturi jau paslėpęs nuo jos gyvenimas. Bet viltis, — viliojanti ir žadanti viltis... Iš tolo jau rengėsi žirgas ir jodinėtoja prie tu paskutinių dvių šokių, su kuriais drauge užibaigė ir jų sunkus, varginantis darbas. Jau ir penktas lankas liko užpakaly! Žirgas ant sekundos sustojo, papurtė galvą, suknarkė ir iš paskutinio spėkų, kiek įkabindamas, pasileido bėgti. Štai jau ir šeštasis lankas! Jodinėtoja šoko per lanką, žirgas suklupo ir paskutinėms kojoms, iš visos spėkos, kuogrečiausiai norėdamas atsikelti, kada jodinėtoja jau krito žemyn, spyrė jai į galvą.

Kas dabar galėjo pažinti mano kaimynę, apsiliejusią krauju ir jau pastyrusią po šeštam lankui, kuris dar išpalengvo siurbavo ore. Susisuko žirgas, palenkė galvą prie savo draugės ir trenkė su koja į žemę, atsigulė šalį jos ant visados.

Publika sujudė. Užpakalį išgirdau kokią tai kartų marmėjimą ir atsiskųs, pamaciau šone šeimininką, Galas.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

— Kelios dienos atgal miesto majoras F. Busse sutvėrė naują komitetą prižiūrėjimui mokyklų. Ant pirmo posėdžio, terp kitko, užsiėmė įvedimu cenzūros knygų skaitomų mokyklose: bus duodamas tikrai tokios knygos, kokias daleis viršminėtas komitetas. Nenoroms gema klausymas, ar gyvename mes šventoje Maskolijoje ar Chicagoje? ir čia mat, pamatė rankose nepatinkamą "poneliams" knygą, sukonfiskuos kaip nelegališką?

— Nuo 1 d. sausio iki 31 d. gegužos pasimirė Chicagoje 15,103 ypatos, arba 16,7% daugiau negu tuom laiku praėjusiose metuose.

APGARSINIMAI.

PERSIDIRBIMAS.

Matydami žmogų, kurio sveikata suardyta teip kad jau negalima ją atitaisyti; suardyta nuo persidirbimo jaunystos metuose arba nuo pačių apsilėidimo, negalima nieko daugiau daryti, kaip tik jį pasigalėti. Tokios ypatos stovi prieš mus akis lyginai kokiis veidrodiais, ykiu mus persergiantis apie musų pačių padėjimą. Tuomet turėtume pats savęs klausyti; ar mes nevertėme bile vieną organą prie persidirbimo. Atkreipdami didesnę atidžią atrasime gana tankiai, kad labiausiai nukentė nuo persidirbimo musų skilvis. Mės priverčiame jį dirbti perviršius, prikimdami visokiais netikusiais valgiais ir pripildami užnuodytais gėrais. Tada jis gana tankiai atsisako sistematisai veikti, o kai-kada, jeigu neprižiurimas, visiškai susgera. Atsimink, kad gali skilvi palaikyti kuogeriausiam stovyje, jeigu vartosi Trinerio Amerikoniskaj Elikysrą Karčiojo Vyno, kada tik pajausi kad skilviui reikalinga pagalba, kad apetitas sumažėjęs, arba visa kuno pajėga sunykus. Šis vaistas turi būti vartojamas visada nuo visų ligų skilvio, žarnų, negromuliojimo, nerviskumo ir kaip kraujo gamintojas. Gau-namas aptiekose.

— Uo teip pigią kainą ir tiek pamatų! — kalbėjo vienur. — "Gaus per snukį nuo pono už nukritimą" — girdėjosi toliau. Ant galo pasirodė augsta, laiba mergaitė ant mažo žirgo, kuris, ištiesęs kaklą, kiek įkabindamas, bėgo į ratą. Prasidėjo ta operacija, kuri turėjo labiausiai užgandinti atsilankiusius tą vakarą svečius. Į ratą kybojo lankai, per kuriuos jodinėtoja turėjo persokti žaibo greitu, idant vėl atsistoti ant žirgo, kuris bėgo tuom pačiu žingsniu. Per pirmą lanką kaip paukštis perlindo jodinėtoja ir vėl stojo ant žirgo. Prasidėjo entuzijastingas delnų plojimas. Teip vieną po kitam leido jodinėtoja lankus, prie garsaus delnų plojimo. Dar du lankai, dar du laimingi šokimai ir numeris užbaigtas! Žirgas vis tankiau purtė galvą, vis sunkėsi ir retėsi daršė jo žingsniai. Ir jodinėtoja neturėjo tos gracijos, kokia buvo prieš pirmą lanką, o palikti keturi lankai, matyt, nelinksmo jos. Dar du lankai persokti ir jai, gal buti, ateis giedrėnė diena, nors, kaip jai matėsi, nieko neturi jau paslėpęs nuo jos gyvenimas. Bet viltis, — viliojanti ir žadanti viltis... Iš tolo jau rengėsi žirgas ir jodinėtoja prie tu paskutinių dvių šokių, su kuriais drauge užibaigė ir jų sunkus, varginantis darbas. Jau ir penktas lankas liko užpakaly! Žirgas ant sekundos sustojo, papurtė galvą, suknarkė ir iš paskutinio spėkų, kiek įkabindamas, pasileido bėgti. Štai jau ir šeštasis lankas! Jodinėtoja šoko per lanką, žirgas suklupo ir paskutinėms kojoms, iš visos spėkos, kuogrečiausiai norėdamas atsikelti, kada jodinėtoja jau krito žemyn, spyrė jai į galvą.

Kas dabar galėjo pažinti mano kaimynę, apsiliejusią krauju ir jau pastyrusią po šeštam lankui, kuris dar išpalengvo siurbavo ore. Susisuko žirgas, palenkė galvą prie savo draugės ir trenkė su koja į žemę, atsigulė šalį jos ant visados.

Publika sujudė. Užpakalį išgirdau kokią tai kartų marmėjimą ir atsiskųs, pamaciau šone šeimininką, Galas.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius ir lietuviškas kuoskaitilnigiausai atsilankyti ir kuogeriausai pasilinksinti.

Baliaus Komitetas.

W. Lynn, Mass. Dr-stė Sv. Kazimiero parengė balių, kuris atsisibis 15 d. birželio (June) 1907. Hibernian Hall, 105 Federal Sq. Prsidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35 c., moterims 15 c. Muzikantai grajus kuopuikaušius lietuviškius šokius. Užtai kviečiame visus lietuvius

